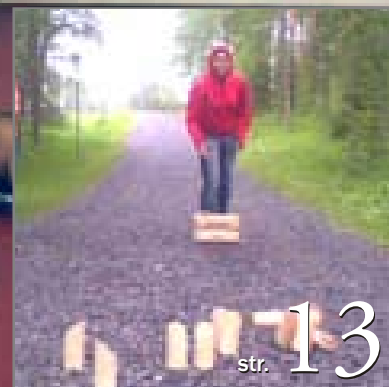

Listopad /07

mozaika

Pionýra

LEDOVÁ PRAHA 1. - 3. ÚNOR 2008 str. 26

Tábor ve Finsku

Z Hrádku

Na vlastní pěst 2007

O přípravách zasedání Pionýra	(5)
Mládež a Evropská unie	(9)
Tábor ve Finsku	(10)
Od Poselství...	(14 - 15)
Sami o sobě	(18 - 20)
Nabídka pionýrského oblečení	(27)

Jaký byl a je Doc. PhDr. Jiří Pelikán, CSc.
předseda ÚR Československého Pionýra v roce 1968

str. 9 - 11

Pro pionýry i pro veřejnost

Moravská Brána 2007

V sobotu 6. října 2007 se náš oddíl „Kamarádi“ z pionýrské skupiny Dr. Mirko Očadlíka v Holešově vydal do Olomouce na pěveckou soutěž „Moravská brána 2007“. Probíhala na výstavišti Flora, kam nás pozval pan Dušan Fišara už v červnu, kdy nás viděl vystupovat na folk a country festivalu v Horce nad Moravou. V Olomouci vystupovalo mnoho šikovných dětí a dospělých. Na podium jsme vstoupili s písničkami „Aristoteles“ (naše táborová hymna) a „Mezi horami“ a postoupili jsme dále do finále do Brna, které se bude konat v listopadu. *Dagmar Ježková, PS Holešov*

O pohár starosty

Na sobotu 29. září 2007 vyhlásila Komise mládeže Městského úřadu v Hrádku a občanské sdružení Pionýr Hrádek, 5. ročník malé kopané „O pohár starosty města“. Sešlo se 42 děvčat a chlapců od 1. do 9. třídy. Na zajímavá utkání se v průběhu dopoledne přišel podívat starosta Jaroslav Perlík. Měl radost, že turnaj probíhá, přestože dva dny předem bylo deštivé počasí. Po poledni při slavnostním nástupu byly předány nejlepším nové putovní poháry s fotbalistickou tematikou a rozdány sladkosti všem účastníkům. O finanční stránku se postaralo město a Pionýr Hrádek prostřednictvím částečné dotace MŠMT.

Vlasta Vasková, Hrádek

Na vlastní pěst 2007

14. října 2007 uspořádala Pionýrská skupina Horní Bříza ve spolupráci s PS mladých hasičů z Obory a SDH Horní Bříza 10. ročník netradičního branného závodu Na vlastní pěst. Zúčastnilo se 126 dětí, mladých lidí i dospělých. 42 pořadatelů se staralo o hladký průběh celé soutěže.

Střílelo se ze vzduchovky, foukačky a luku, házelo šípkami a granátem na cíl, překonávaly se různé překážky na žebřících i na lanech.

Na závěr byla uvařena v polní kuchyni pro všechny zájemce gulášová polévka a čaj. Zároveň si bylo možno opéct na ohni špekáčky. Ceny věnovala Firma Bonaparte a PS Horní Bříza.

Jaroslav Novák, Pionýr Horní Bříza

Habartovské toulky

V sobotu 22. září habartovští pionýři ve spolupráci s Klubem českých turistů a Domem dětí uspořádali Habartovské toulky a Pohádkový les. Za krásného počasí se vydalo na 300 turistů pěšky i na kole na několik tras pochodu. Ti menší pak vyrazili s rodiči na tříkilometrovou trasu do Pohádkového lesa. Trasu si mohl každý zvolit sám, dle chuti i svých možností. Po domluvě s majitelem hradu p. Bedřichem Loosem, bylo možné si prohlédnout i nedalekou zříceninu hradu a zámku Hartenberk a podívat se, jak pokračují práce na její obnově.

Vladimír Marek

Úvodník

Nebud'me individualisté

Zbývá už jen pár dnů do zahájení VI. výročního zasedání Pionýra. Tedy nejvyššího orgánu našeho sdružení, který rozhoduje o změnách Statutu a Programu Pionýra, hodnotí a plánuje činnost sdružení a volí orgány Pionýra. Asi ne náhodou i v naší anketě na dalších stránkách volají oslovení po tom, aby každý delegát bral svou účast na velkém pionýrském rokování opravdu vážně.

Žijeme v dost složité době, která není příliš nakloněna dobrovolnému sdružování dětí, mládeže a dospělých.

V myšlení některých lidí, ba i významných, se považuje za jedinou cestu člověka k úspěchu tvrdý individualismus, někdy až sobectví na hranici zákonů. Pionýr se svými humanistickými ideály to samozřejmě sám zcela nezmění. Může však svým vlivem na mladou generaci přispět k potřebné mezilidské toleranci, přípravě zdatných, bystrých a přemýšlivých dětí pro, věřme, i lepší budoucnost.

I to je totiž v podtextu chystaného zasedání a i proto nejde jen o nějakou velkou schůzi. Každý delegát tu, jako vždy, bude mít možnost spolurozhodovat, porovnat své názory s ostatními, přispět svým hlasem k nějakému vyjasnění, zlepšení. Někdo možná neuspěje, ale i to patří k naší pionýrské demokracii. Takže: nashledanou na „výroče“.

Krtek, šéfredaktor

Obsah čísla

2. Pro pionýry i pro veřejnost
4. Z jednání Výkonného výboru ČRP
5. O přípravě Výročního zasedání; Anketa
- 6.^{7.} Z krajských organizací Pionýra
8. Partáci; Galerie osobních výročí
- 9.^{10.} O předsedovi Čs. Pionýra z r. 1968
11. Zahraničí
12. Mládež a Evropská unie
13. Tábor ve Finsku
- 14.^{15.} Co se podařilo po půldruhem roce?
- 16.^{17.} Tržiště; Robin a Páťa
18. Sami o sobě: Výsledky soutěže
- 19.^{20.} Z PS a z regionů
21. Z literární soutěže Sedmikvítku
22. Pro začínající oddíláky
23. Abeceda výprav; O CETEH a dramatu
24. Kaleidoskop zajímavostí; Z ústředí...
25. Valné shromáždění ČRDM
26. Pozvánka na Ledovou Prahu
27. Nabídka pionýrského oblečení
28. Silná pětka

Kalendárium republikových akcí

název akce	oblast činnosti	pořadatel	termín	místo
Pionýrský Sedmikvítek - Folklórní tanec	kulturně - umělecká	KOP kraje Vysočina	16. - 18. 11. 2007	Příbyslav
Pionýrský Sedmikvítek - Pro Rock	kulturně - umělecká	POP	8. 12. 2007	Praha 3 - klub Chmelnice
Pionýrský Sedmikvítek - literární část	kulturně - umělecká	Pionýr	14. 12. 2007	uzávěrka korespondenční soutěže
Pionýrský Sedmikvítek - Clona (Foto, film, video)	kulturně - umělecká	96. PS Veselí medvědi a 69. PS Netopýr	15. - 16. 12. 2007	Děčín
Pionýrský Sedmikvítek - Výtvarná a rukodělná činnost	kulturně - umělecká	PS Kopřivnice	11. - 13. 1. 2008	Kopřivnice
Pionýrský Sedmikvítek - Tance	kulturně - umělecká	Liberecká KOP	11. - 13. 1. 2008	Jablonec n. Nisou
Pionýrský Sedmikvítek - Divadlo	kulturně - umělecká	JČKOP	25. - 27. 1. 2008	České Budějovice
Pionýrský Sedmikvítek - Hudba	kulturně - umělecká	JČKOP	25. - 27. 1. 2008	České Budějovice
Pionýrský Sedmikvítek - Dětská porta	kulturně - umělecká	PS Veselí medvědi	31. 1. - 3. 2. 2008	Praha 8 - Divadlo Za plotem
Ledová Praha	kulturní	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí	1. - 3. 2. 2008	Praha
11. ročník koncertu Děti dětem	kulturní	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí	2. 2. 2008	Praha 1 - Divadlo Hybernaria
Bambiriáda	všestranné	ČRDM	22. - 25. 5. 2008	celá republika
Branná hra „Cesta odhodlání“	všestranné	ČSOP	13. - 15. 6. 2008	
Pionýrský Sedmikvítek - Pro Rock	kulturně - umělecká	POP	listopad 2008	
Pionýrský Sedmikvítek - literární část	kulturně - umělecká	Pionýr	listopad 2008	uzávěrka korespondenční soutěže
Pionýrský Sedmikvítek - Folklórní tanec	kulturně - umělecká	KOP kraje Vysočina	listopad 2008	
Pionýrský Sedmikvítek - Clona (foto, film, video)	kulturně - umělecká	96. PS Veselí medvědi a 69. PS Netopýr	prosinec 2008	Děčín

Jednal Výkonný výbor České rady Pionýra

Ve dnech 12. až 14. října proběhlo v Ostravě 26. jednání Výkonného výboru ČRP a společné jednání se členy Výkonného výboru Moravskoslezské krajské rady Pionýra, kterému byla věnována v pátek večer první část jednání.

Po vzájemném představení - nový VV MKRP byl výrazně obměněný - se přešlo k debatě o problémech, které provázejí práci Pionýra: o členské základně, o krajských grantech, o využití nemovitostí Pionýra ve správě MKOP, o letní činnosti, o informačním toku... Bylo toho dost, čím se mohou Moravští Slezané pochlubit, i toho, co je trápí, obecně i v rámci Pionýra. Proto došlo na již tradiční připomínky k malé motivaci pro doregistrace. Příjemné jednání se neslo ve velmi otevřené atmosféře a trvalo do pozdních nočních hodin.

Druhý den se členové VV ČRP věnovali své běžné agendě: byly podány obsáhlé informace o jednáních vně Pionýra (mj. s předsedou Rozpočtového výboru PS P ČR, dr. B. Sobotkou, náměstkyní ministryně MŠMT, Ing. E. Bartoňovou, zástupci jiných sdružení o ceně Přístav či o ČRDM) či uvnitř sdružení - zejména při účasti na výročních jednáních KOP.

V rámci personálních otázek výkonný výbor probíral oceňování pionýrů.

Okruh organizačních záležitostí byl naplněn informacemi o průběhu a výsledcích soudních sporů, sdělením o aktuálním stavu registrace, informací o Kalendáriu (včetně návrhu Kalendáře jednání orgánů pro léta 2007 - 2010) či vyhodnocením soutěže „Sami o sobě, o své činnosti“.

Značný prostor byl obětován problematice nemovitostí ve vlastnictví Pionýra. V ekonomickém bloku proběhla debata o stavu finančního majetku a zejména o situaci, kdy stále nemáme k dispozici definitivní verzi rozhodnutí o dotacích z MŠMT.

Podrobně byl projednáván i postup Pionýra a jeho delegátů na blížícím se Valném shromáždění České rady dětí a mládeže, neboť přípravu jednání provázely opět nepřehlédnutelné organizační chyby a v navrženém programu chyběly informace o velmi podstatných otázkách. Nutno říci, že naše výhrady tlumočené během přípravy jednání padly na úrodnou půdu a představitelé ČRDM uznali účelnost našich návrhů. Byla projednána i kandidatura na funkci člena představenstva ČRDM.

Rozhodnuto bylo též o přenesení elektronické podoby Mozaiky Pionýra na web pionyr.cz.

Martin

Koncert Děti dětem

se bude konat 2. února 2008 v Divadle Hybernia (www.divadlo-hybernia.cz). Vzhledem ke kapacitě divadla budou vstupenky distribuovány na základě objednávek. *Cena vstupenky je 100,- Kč.*

Regionální akce a soutěže

regionální akce a soutěže
Pionýra

KOP	název akce	oblast činnosti	pořadatel	termín konání	místo konání
StKOP	Celorepubliková soutěž - Vánoční házedla (balzové modely)	sportovní	1. PTS Táborník	8. 12. 2007	6. ZŠ Ml. Boleslav
StKOP	Informatika, soutěže pro veřejnost	volný čas	1. PTS Táborník	14.-15. 12. 2007	Klub Oáza Ml. Boleslav

Nabídka vzdělávacích akcí

výběr

Vedoucí dětského kolektivu, zdravotník zotavovací akce:

Oba kurzy pořádá PVC v Praze formou 4 zážitkových výjezdů s výukou od listopadu do dubna příštího roku.

Předpokladem účasti je pravidelná celoroční práce na PS a to minimálně 2 roky a věk v rozmezí 18 - 26 let. Bližší informace: skola@prp.cz.

Z ostatních akcí:

Tvorba internetových stránek - 11. 11. Mladá Boleslav

Jak založit nový oddíl - 11. 11. Mladá Boleslav

Do VI. výročního zasedání Pionýra zbývá vlastně jen pár dnů. Nahlédněme do zákulisí příprav spolu s místopředsdou Pionýra Martinem Bělohlávkem.

Na dokumentech pracovali zástupci všech krajů přes 20 měsíců. • Pozváni byli i všichni poslanci a senátoři Parlamentu ČR.

Delegáti to už vědí, ale pro jistotu: kdy a kde se sejdou? A bude-li mít kdokoliv z pionýrů zájem, vejde se ještě?

Jednání VI. výročního zasedání Pionýra se sejde v sobotu 24. listopadu 2007 v Jižním sále Kongresového centra Praha, aby odpověď byla úplná. A zda se ještě někdo vejde? Ale ano, pokud by někdo chtěl, může požádat o pozvání na jednání jako host. Jsem přesvědčen, že několik hostů se ještě vejde.

Opakovaně je zdůrazňováno, že podklady pro jednání nepřipravovalo jen ústředí, kdo tedy další?

Vezmu-li stanovené úkoly pro obsah jednání, tak příležitost měl každý pionýr, neboť podněty a připomínky k základním dokumentům Pionýra mohl do 24. července vyjádřit opravdu každý člen. Některí tak učinili, vzhledem k tomu nejspíš dojde k některým změnám v Programu i Statutu Pionýra.

Skutečnost je však taková, že v obsahové přípravě výročky se vycházelo ze závěrů jednání obsahové konference „Poselství 2006“, takže je možné říci, že na přípravě se podílelo přes sto lidí ze všech krajských organizací. A chceš-li to i nějak časově vymezit, je možné říci, že VI. výroční zasedání Pionýra se obsahově připravuje vlastně přes 20 měsíců. Intenzivně, s ohledem například na návrh z Poselství ke změně znaku, více než rok.

Je něco, co tě v přípravě rozladilo?

Je. Musím říci, že mne zaskočila nekázeň či nechuť dodržet termín, který je více než rok připomínán. Tím bylo 24. září, do kdy měly být na ústředí doručeny návratky delegátů z pionýrských skupin. Více než měsíc poté jsme pak ještě doháněli některé zástupce. Znamenalo to časové i organizační těžkosti, dle mého zcela zbytečně, dané pouze bezohledností - nevlí dodržet potřebná pravidla.

Jaký čas mají delegáti na podání svých návrhů na změny v předložených dokumentech ještě v průběhu jednání VZ?

Čas je vždy přesně vymezen v jednacím řádu, což je dokument, který byl schválen již na minulém výročí a stále platí.

Na minulém VZ zazněl i dotaz, kdo vybíral a zval jeho hosty. Jací hosté a odkud, ze kterých státních orgánů, politických stran a dalších sdružení jsou zváni letos?

Výroční zasedání svolává, v souladu se Statutem Pionýra, předseda Pionýra. Ten také podepisuje pozvánky pro hosty... Seznam obesílaných hostů vychází ze seznamu, kam například posíláme výroční zprávy, jde například o členy Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, ale také o všechny poslance a senátory (z Parlamentu ČR), členy Vlády ČR a podobně.

Z historie VZ je známo, že někdy se jednání protáhlo až do pozdních nočních hodin. Budou mít účastníci možnost v takovém případě někde přespat?

Jednání je naplánováno do 21.00 hodin, což je doba, kdy je zcela reálné jednání také ukončit. Ti, kteří zde chtěli přespat, mají objednáno ubytování - s ohledem na vzdálenost jejich bydliště - již také bezmála rok. Ostatní odjíždějí, tak jak bylo v organizačním plánu připravováno.

V Mozaice jsme již publikovali, o čem všem se má na VZ jednat. Co považuješ Ty osobně za nejdůležitější a proč?

Možná si myslíš, že řeknu - vyřešení otázky znaku. To je však jen určitý symbol. Osobně bych mohl říci, že důležité je zvolit rozumné vedení organizace. Za nejdůležitější však považuji aktivní přístup každého delegáta a nepředpojatost. Když si každý přiveze tento přístup, bude mít výroční zasedání nejen smysl, ale také potřebnou jiskru a splní svůj účel. *Ptal se Karel Krtička*

Anketa

Zeptali jsme se na zářijovém jednání České rady Pionýra:

„V listopadu se sejde VI. výroční zasedání Pionýra, jeho nejvyšší orgán. Na co by jeho delegáti neměli zapomenout?“

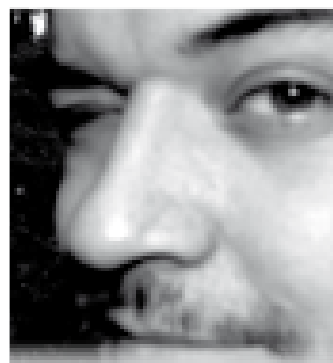
Aleš Šafránek, PS Paskov, Delegáti by neměli zapomenout, že je delegovaly jejich pionýrské skupiny, a že by měli jednat a hlavně rozhodovat v souladu s mandátem, který dostali. V první řadě by si měli uvědomit, že jsme dětská organizace a svá rozhodnutí směřovat pro ještě kvalitnější a pestřejší nabídku jak pro činnost našich členů, tak pro probuzení zájmu u ostatních dětí v místě své působnosti.

Mgr. Lída Chromková, 30. PS Uroboroz, Praha: Neměli by zapomínat na určitou kulturu jednání a vstřícnost pro názory ostatních delegátů. A především by neměli zapomínat, že pracujeme hlavně „pro děti“, ne pro sebe.

Lukáš Marousek, 230. PS Záře, Praha: Definitivně ukončit spory kolem znaku Pionýra, konečně dojít k nějakému rozhodnutí a vybrat jeden společný znak pro všechny.

Michal Rejzek, 45. PS Dálava, Praha: Delegáti by hlavně měli přijet, protože je to po třech letech další šance něco v Pionýru ovlivnit a být za rozhodnutí zodpovědní. Také by měli mít jasné stanovisko k pionýrskému znaku. A hlavně dobrou náladu, aby nám to schůzování šlo bez zbytečných negativních emocí a my si na sklonku dne mohli říct, že jsme vyřešili spoustu důležitých věcí a tím jsme naše sdružení posunuli o pořádný kus dál.

V příštím čísle Mozaiky na tomto místě již nenajdete odpovědi na stejnou otázku, protože VI. Výroční zasedání Pionýra bude za námi. Přímo na jednání se ale budeme ptát delegátů na aktuální otázky našeho sdružení.

Výročce předcházejí obsahová jednání na krajích

Výročnímu zasedání Pionýra předchází mnoho jednání, pracovních, neoficiálních i zcela slavnostních a přiměřeně formálních. Některá výroční zasedání krajských organizací Pionýra proběhla na jaře, další nyní. V září zasedali v Pardubickém kraji, začátkem října například v Královéhradeckém, Zlínském či v Praze. Několik postřehů z nich jsme zaznamenali.

Hradec Králové

V sobotu 6. října se uskutečnilo v prostorách královéhradeckého Sport Baru IV. výroční zasedání Krajské organizace Pionýra Královéhradeckého kraje.

Jednání se zúčastnilo 29 delegátů z 12 pionýrských skupin a 5 hostů, mezi nimiž nechyběli zástupce Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, asistent senátora Parlamentu ČR i místopředseda Pionýra.

Jednání zahájily procedurální otázky následované několika prezentacemi týkajícími se uskutečněných akcí kraje a letní činnosti. Poté vystoupil místopředseda Pionýra Mgr. Martin Bělohávek a v krátkosti představil všem zúčastněným organizaci Pionýr jako celek. Senátorskou zdravici přednesl Dr. Jindřich Vedlich Ph.D., vedoucí senátorské kanceláře Doc. MUDr. Karla Bartáka CSc. Referent oddělení volnočasových aktivit Krajského úřadu, O. Knotek, seznámil všechny účastníky s aktivitami, které KÚ podporuje, nebo které sám dozoruje. Proběhly zde také informace o grantech, které Královéhradecký kraj každoročně vyhláší.

Na program Výročního zasedání nemohl chybět návrh změny znaku Pionýra, se kterým všechny seznámil M. Bělohávek.

Jedním z nejdůležitějších bodů programu bylo představení projektu „Podpora oddílové činnosti“, který vznikl na našem kraji za finanční podpory Krajského úřadu. Josef Khol - vedoucí tohoto projektu, představil projekt v celé jeho kráse. Je určen pionýrským oddílům a klubům působícím v Královéhradeckém kraji. Pověření vedoucí těchto dětských kolektivů si mohou bezplatně půjčovat nabízený materiál pro činnost oddílů. Projekt by měl zvýšit kvalitu činnosti a tím i přispět k výchově a vzdělávání ve volném čase. Dále by měl motivovat další dobrovolníky pro práci s dětmi a mládeží. V neposlední řadě by měl pomoci propagaci sdružení Pionýr a vyzdvihnout potřebu krajských článků organizace.

Po obědě byla na program zpráva o hospodaření kraje následovaná informacemi o změnách ve Statutu a Programu Pionýra,

o kterých bude jednat Výroční zasedání Pionýra. Následoval plán připravovaných krajských akcí a celé jednání jsme zakončili informacemi o vzdělávání a kvalifikaci členů PS. **Ivana Vejvodová**

Kroměříž

V sobotu 6. října se v Kroměříži uskutečnilo IV. výroční zasedání Zlínské krajské organizace Pionýra. Delegáti jedenácti pionýrských skupin navázali na jarní obsahovou konferenci. Tehdy jednali o obsahu činnosti oddílů, volnočasových klubech a propagaci, teď se sešli, aby vyhodnotili svou práci, stanovili cíle pro další období a zvolili nové orgány.

V hodnocení činnosti byla nejvýrazněji vyzvednuta činnost pionýrského vzdělávacího centra, díky níž je krajská organizace z pohledu dospěláků na všech stupních minimálně z 90% kvalifikovaná. Konstatovali jsme, že se zlepšilo zapojení skupin a oddílů do krajských akcí, že krajská soutěž skupin se ukazuje jako dobrý nástroj hodnocení i sebehodnocení, ale také, že klesá v dětských kategoriích členská základna a že klesá i počet oddílů a narůstá počet volnočasových klubů.

Po rozsáhlé diskusi byl schválen i nový jednací řád, díky němuž od příštího roku v krajské radě zasedne třetina mladých lidí do 26 let.

► Hradec

Dramatická a dlouhá byla diskuse kolem likvidace PC Zlín a stavu turistické základny Švrckovo.

Debata o návrhu nového znaku či změnách ve Statutu byla nekonfliktní, zástupci skupin vnímají potřebu změn kladně.

V závěru předal místopředseda Pionýra M. Bělohlávek ocenění dlouholetým vedoucím.

Krajská organizace ukončila své výroční rokování a připravuje se na jednání na celostátní úrovni. Každá pionýrská skupina na něm bude zastupovat názory svých členů, nebude vázána žádným krajským usnesením, ale přesto většinové hlasování bude ve prospěch změn. Doufáme, že nás posunou kupředu, stejně, jako přijetím priorit pro roky 2008-2010 by mělo letošní VZ ZKOP posunout dál krajskou organizaci.

Darina, Martin

Praha

Ve čtvrtek 11. října v podvečer se v prostorách Gymnázia v Jindřišské ulici v Praze sešli pražští pionýři na rozšířeném Výročním zasedání POP, které se zabývalo zejména obsahem činnosti pražských pionýrských oddílů a skupin, propagací základních článků sdružení a jejich akcí a tématy, souvisejících se servisem Pražské organizace Pionýra. Na začátku byla při slavnostní chvíli, za přítomnosti předsedy Pionýra, Petra Halady, předána ocenění a vyznamenání jednotlivcům i pionýrské rodině. Při společném jednání jsme věnovali čas diskusi nad novým návrhem znaku Pionýra. Slovy Jiřího Bence se jedná o velmi kvalitně zpracovaný návrh, ze kterého je patrná práce profesionálů. Je zřejmé, že se návrh celé řadě delegátů z Prahy líbí, i když si na něj chvíli museli zvyknout.

Pak se rozšířené jednání rozdělilo do pracovních skupin, které diskutovaly v těchto oblastech:

1. Pražský Hyde Park

- co nám vadí? Co nás tíží?
- kancelář PRP aneb „co to po nás zase chcete...?!“
- registrace, doregistrace (přeregistrace, zaregistrace, podregistrace...)

- vytvočte si svého ekonoma aneb jak a kde získat nějaké ty prostředky...
- učit se, učit se, učit... připomínky ke vzdělávání
- vyznamenávání na skupinách, kraji...
- komunikujeme e-mailem, dopisem, telefonicky, osobně... špatně nebo dobře?

2. Jak na ně?

- vnější vztahy pionýrského oddílu a PS
- specifikum náborů nováčků v Praze - neotřelé metody
- jak o sobě (ne)dáváme vědět svému okolí
- promarněné příležitosti našich skupinových či krajských akcí
- propagace velkých akcí, ozvěny pražského letáku

- může nám pomoci Pražská organizace Pionýra? Jak?

3. Kde je v Praze zakopán pes?

- činnost pionýrských skupin a oddílů
- co ovlivňuje dnešní děti a práci s nimi
- soustavná a pravidelná činnost - ano či ne?
- co dělají ostatní, proč jim to jde lépe nebo jim to moc nejde?
- práce s „okrajovými“ skupinami - nejmladší a náctiletí
- pražské akce - dětí a dospělých

Řada z nás přijala s povděkem rozdělené jednání, zejména proto, že se každý vyjadřoval. Jednání ve skupinkách navíc přinesla množství ucelených závěrů, které se promítly do konkrétních usnesení VZ POP. Tříhodinové jednání se přijetím usnesení nachýlilo ke konci a nezbyvá než si přát, aby lidem vydržela velká část elánu pro pokračování v aktivitách, které zasedání přineslo.

Lee, Martin

► Praha

Partáci

Pionýr zahájil přípravu projektu *Partáci*, který nabízí zařízením institucionální výchovy - Dětským domovům - integrační aktivity na táborech během letních prázdnin. Projekt byl začátkem října představen na semináři ředitelů zmíněných zařízení v Seči u Chrudimi.

Projekt vychází z víceleté zkušenosti řady pionýrských táborů a je zaměřen na podporu vytváření kolektivů kamarádů, jaké často vznikají na pobytových akcích táborového typu. Jeho cílem je vytvořit prostředí pro integraci dětí z dětských domovů a dětí vyrůstajících v rodinách, které se společně účastní letních táborů pořádaných pionýrskými skupinami a oddíly.

K vytváření podmínek pro navázání nových sociálních vazeb je velký důraz kladen na omezení vzniku sub-skupin dětí, které se již znají ze svého „děcáku“, či v něm mají stejné zázemí. Z toho důvodu by každý tábor měl přijmout dvě, nejvýše čtyři děti.

V praxi to znamená, že tábora, kterého se účastní od 30 do 120 dětí vyrůstajících v rodinách, se zúčastní také 2-4 děti ze zařízení institucionální výchovy. Prostřednictvím pobytu na táboře, táborového programu a táborového života získají tyto děti možnost aktivní účasti v kolektivu nových kamarádů, nové zážitky i osobní vztahy. Předpokládá se, že projekt se může týkat více než stovky táborů.

Dosah projektu může v mnohých případech pokračovat i po skončení letních táborů. Navázaná přátelství se mohou rozvíjet i během školního roku a dospívajícím může činnost v uceleném kolektivu pomoci i po odchodu z dětského domova.

Projekt *Partáci* je stále možné doplňovat a vylepšovat. Podrobné informace, jak se do něj s vaším táborem můžete zapojit, budou k dispozici začátkem roku 2008.

Více informací o projektu je k dispozici také na partaci.pionyr.cz.

Letík

Ježíšek nám moc nenadělil, ale nadělal nám starosti!

Pionýr se stal jedním z partnerů velké rodinné soutěžní hry „Česko vypráví a zpívá o Ježíškovi“, kterou pořádá Agency Je5. Informaci jste našli už v Mozaice Pionýra na celostránkové upoutávce a pozorní čtenáři rovněž ve vyhlášení Pionýrského Sedmikvítku - Literární části. Podle dohody mělo být logo Pionýra na všech vydaných propagačních a soutěžních materiálech.

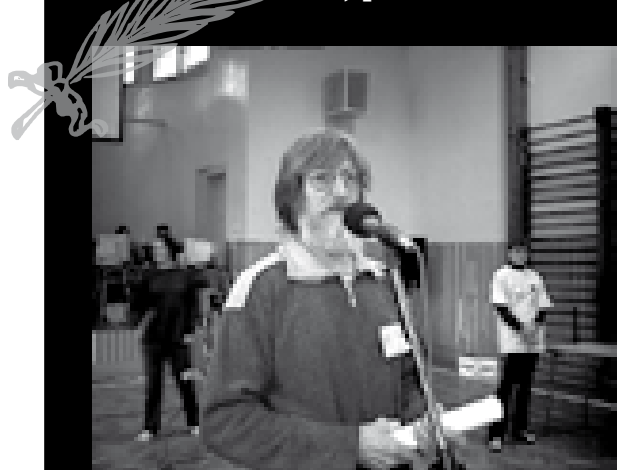
Bohužel jsme podcenili vnitřní informační tok - nepřipojili vysvětlení k plánované příložené soutěžním bločkům. Ty byly v říjnu se svolením ústředí Pionýra rozeslány na pionýrské skupiny a oddíly. Ke vši smůle, jsme tam logo Pionýra marně hledali, což se stalo vinou jednoho z pracovníků agentury. Následovalo velmi vážné jednání se zástupci vedení projektu...

Bylo by však škoda, kdyby se naše děti kvůli tomu soutěže nezúčastnily. Jistě budou vtipné a nápadité, a nejen ty mladší.

Agency Je5 se touto cestou omlouvá, a my k tomu dodáváme - škoda přidělaných starostí. Martin

Zemřel Petr „Dědek“ Jiříček

(*19. 10. 1945, † 14. 10. 2007)

Mnohaletý vedoucí pionýrského turistického oddílu Zlatá Růže z Jindřichova Hradce, kterého si většina pionýrů pamatuje z mnoha akcí a soutěží, jež absolvoval se svými, vždy skvěle připravenými dětmi.

Svou prací poznamenal minimálně tři jihočeské pionýrské skupiny; především jindřichohradeckou Ozvěnu, kde vedl svůj oddíl. V posledních letech byl členem jindřichohradecké PS 8. března a úzce spolupracoval také s Koloušky Božejov, kde působil jako hlavní vedoucí letních táborů. Přáteli mu byli děti i dospělí doslova ze všech koutů Čech, Moravy i Slezska.

Petrovou zásluhou se počátkem 90. let narodila v Jindřichově Hradci uzlařská soutěž O Putovní pohár Zlaté Růže, původně oddílová, která si během několika let získala významné místo na slunci pionýrských celorepublikových akcí. I když soutěž v roce 2004 opustila město nad Vajgarem, Dědek dále pokračoval jako člen organizačního štábu a respektovaný hlavní rozhodčí bdící nad regulérností závodu.

Osud tomu chtěl, že děti už na žádný výlet nedoprovodí. Jeho pout' pozemským světem skončila náhle krátce před jeho dvašedesátými narozeninami v noci na 15. října 2007.

**Roman Ondrušek a Michal Houda,
Jihočeská krajská organizace Pionýra**

Galerie osobních výročí

Všechno nejlepší!

Připomínáme životní jubilea významných členů našeho sdružení, kteří je slaví na podzim.

- 28. 10. oslavila Božena Gruberová z PS České Velenice (Jihočeská KOP) 60. narozeniny;
- 11. 11. slaví Jaroslava Čermáková z 1. PS Chotěboř (KOP kraje Vysočina) 55. narozeniny;
- 21. 11. slaví Kiřina Karásková z PS Radováňka (Liberecká KOP) 50. narozeniny;
- 23. 11. slaví Aleš Šafránek z PS Paskov (Moravskoslezská KOP) 55. narozeniny;
- 27. 11. slaví Ing. Ludmila Brynychová z PS 5. Jablonec (Liberecká KOP) 55. narozeniny;

Stejně jako v celé Mozaice Pionýra, která je otevřená vašim námětům, i zde se mohou objevit vaše příspěvky. Víte-li o někom, komu byste chtěli popřát k narozeninám, pošlete nám s předstihem základní informaci (viz uvedený přehled) a o jeho výročí se dozvědí všichni naši čtenáři.

„Svůj osud jsem si zvolil sám“

řekl Mozaice předseda Ústřední rady Československého Pionýra v roce 1968, Doc. PhDr. Jiří Pelikán, CSc.

Matka mu zahynula 14 dní před koncem války v nacistickém koncentračním táboře. Otec koncentrák i útrapy partyzánského života přežil. Třináctiletému Jirkovi nezbyvá, než začít nový život. Patří k němu i 47. skautský oddíl v Praze na Vinohradech.

„Otec byl před válkou oddílovým vůdcem a vyprávěl mi o svém skautování, bylo to ale jisté zklamání“, vzpomíná dnes Doc. PhDr. Jiří Pelikán, CSc. „Něco mne samozřejmě i bavilo, ale vadil mi striktní vůdcovský systém. Cítil jsem, že my děti máme málo prostoru, málo práv a možností prosazovat své názory. A také to, že oddíly byly jen klukovské a dívčí... Začal jsem hledat něco jiného...“, charakterizuje své tehdejší pocity.

Spiš náhodou zaslechl, že mladý výtvarník Milan Kopřiva hledá vedoucí pro oddíl nového typu. Setkávají se na podzim roku 1948. Kolem Milana najde i partu nadšenců, jaká mu dosud chyběla. Zakládají při škole ve Slezské ulici jeden z prvních pionýrských oddílů Junáka. Pionýrství junáci záhy vzbuzují všeobecný zájem, získávají popularitu a parta ze Slezské se rozšiřuje i na další školy. Jirka Pelikán se stává skupinovým vedoucím Na Smetance, spolu s ostatními zakládají další skupiny na Mírovém náměstí, v Kladské... „Co jsem tehdy mohl vědět, nebo jen tušit... Bylo to naše velké nadšení, za nímž jsme necítili žádnou politiku a děti za námi šly rády a dobrovolně...“, popisuje své pionýrské začátky muž, který později významně ovlivní naše pionýrské hnutí.

V dubnu 1949 vzniká Pionýrská organizace Junáka (později PO ČSM).

„Zpolitizování pionýrské činnosti jsme pocítili až začátkem 50. let,“ vzpomíná. „Začaly se požadovat velké ideové akce, struktura skupin a oddílů a jejich činnost se podřídily školství. My měli jinou představu - práci s dětmi v oddílech, opřenou o jejich zájmy... A navíc, s likvidací Junáka, s níž mnozí z nás nesouhlasili, jsme ztratili i konkurenci, která nás dříve popoháněla.“ Nebyl sám, kdo se v té době stahuje do pozadí. Jezdí stále na tábory, ale hlavně studuje.

Nespokojenost

V 60. letech se ukazuje, že „budování socialistické společnosti“ přináší i mnoho problémů ve všech oblastech společenského života. Stále víc mladých a vzdělaných stoupců socialistického vývoje pocítuje nutnost změn. Varují i zjištění sociologů, psychologů a pedagogů o organizovaném i neorganizovaném životě dětí a mládeže. Patří k nim i dr. Jiří Pelikán, tehdy již asistent z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy.

„Bylo nás vlastně pět, scházeli jsme se u Hofbauerů a debatovali o tom, co je třeba zlepšit, změnit...“, usmívá se dnes. Všichni vlastně pionýrství „zakladatelé“: Dr. Jaroslav Šturma z Hradce Králové, dr. Jiří Haškovec z Akademie věd, dr. Břetislav Hofbauer*, tehdy ředitel Ústředního domu pionýrů v Praze a kupodivu podporu této aktivitě věnoval i „pionýrský tajemník“ ÚV ČSM A. Himl. Nebyli sami. Potřebu změn pocítovaly i všemocné stranické a pro děti a mládež svazácké politické orgány. Proto bylo v roce 1964 možné uskutečnit i Vědecko- metodickou konferenci k dalšímu rozvoji našeho pionýrského hnutí.

„Závěry konference odmítly tuhý centralismus, formální masové akce a doporučily nutnost vycházet vstříc zájmům dětí, umožnit vznik oddílů a skupin mimo školy... Důležitý byl názor, že požadovaný masový vliv organizace na děti není dán tehdy povinným členstvím, ale především přitažlivostí života oddílů a skupin“, konstatuje Dr. Jiří Pelikán, zvolený posléze předsedou komise ÚR PO ČSM pro přípravu vedoucích. „Celostátní školení vedoucích se tehdy konala v Československém pionýrském táboře v Seči“, připomíná. V rámci jednoho z nich zde přednáší na téma „Psychologické problémy práce v pionýrské organizaci“. „Byli tam lidé z celé republiky a takový ohlas jsem nečekal.“ Díky přednáškám v Seči je zván k vystoupením na toto téma po celé republice. Náhle je uznávaným doslova od Šumavy k Tatrám. Ale hlavně - potřebu změn v pionýrské organizaci přijali jeho posluchači za svou.

V roce 1966 se v Praze koná pokračování vědecko-metodické konference a stále víc se začíná mezi pionýry hovořit o potřebě alespoň autonomie pionýrské organizace, o členství dospělých v ní, o právu rozhodovat o vlastním hospodaření... Obdobné názory silí i mezi vysokoškoláky a dalšími sociálními skupinami mládeže.

► Jiří Pelikán v polovině 60. let

Pionýrská vzpoura

„Chceme-li hovořit o pionýrské historii, pak za mnoha dalšími událostmi zapadlo dění na V. sjezdu ČSM v roce 1967. Už tam totiž došlo k výraznému odboji pionýrských delegátů a vysokoškoláků, požadujících autonomii v rámci svazu. V zákulisí byla snaha odbojné mluvčí potrestat, odvolat, vyloučit. Někdy v té době se řada z nás dostala zřejmě i do hledáček Státní bezpečnosti. Zachránil nás, aspoň na čas, vývoj v následujícím roce. Ale oficiálně na sjezdu byli odbojní představitelé jednotlivých sociálních skupin zvoleni do ÚV ČSM. Já sám, spolu s dalšími i do předsednictva ÚV. A tam střety pokračovaly. Naše proreformní skupina např. podpořila spisovatele, vyloučené po jejich IV. sjezdu, postavili jsme se i za strahovské studenty, demonstrující za lepší životní podmínky na kolejích...“

V únoru 68 se mělo na plénu ÚV ČSM jednat o autonomii pionýrské organizace. „Materiál jsem sám předkládal, předsednictvo jej schválilo, ale pracovníci svazáckého aparátu jej zcela předělali a zkreslili...“

Vypukl skandál, který nakonec vedl k tomu, že Ústřední rada PO ČSM v březnu vyhlásila samostatnost pionýrské organizace, její členové složili slib pionýrských pracovníků a potvrdili tak i členství dospělých. Žádali i rehabilitaci junáckých činovníků, postižených v 50. letech...

V dubnu pak mimořádné plénum ÚR Čs. Pionýra schvaluje nové základní dokumenty a volí Jiřího Pelikána svým předsedou.

Vzniká Pionýr...

Pražské jaro 1968, „socialismus s lidskou tváří“ a předpokládané společenské i ekonomické reformy uvítaly široké vrstvy československé veřejnosti. Ne všichni. Nejen proto, že tvůrce ekonomické reformy Ota Šik mluvil o „utahování opasků“. Ohrožení se cítili pracovníci státních i politických aparátů KSČ i dalších organizací a v neposlední řadě i ČSM, lidé, kteří se podíleli na nezákonnostech z počátku 50. let, ale také nepřilíš vzdělaní manažeři státních podniků a institucí. Slovně uznávali „novou linii KSČ“, ale mezi sebou hovořili o kontrarevoluci, ohrožení socialismu... Takoví nechyběli ani mezi pionýry. Ti nejvíce spjatí s minulým vývojem opustili významné funkce, zůstávali však v pozadí a nejedni si postěžovali i svým „sovětským přátelům“.

Nové pionýrské vedení v té době tvořili zmocněnci ústřední rady PO. Jednou z vůdčích osobností se stává i Jiří Pelikán. Cestuje do Moskvy, Budapešti, Helsinek a vysvětluje, co se u nás děje. Nejen v pionýrském hnutí. „Zaměřil jsem se tehdy spíše na zahraniční vztahy. V českých zemích se v přípravě nového Pionýra angažoval Olda Kryštofek, který se pak v červnu 1968 stal i předsedou nové České rady Pionýra...“, připomíná Pelikán.

V létě 1968 v bulharské Sofii proběhne Světový festival demokratické mládeže. Československá delegace je středem pozornosti a sympatií skutečně demokratických účastníků, ale i politických provokací, které mají ukázat, že v ČSSR probíhá nebezpečný kontrarevoluční vývoj.

„Jeden z tajemníků Komsomolu si nás zval k jakýmsi „soudružským“ debatám,“ vzpomíná Jiří Pelikán. „Řekl mi mimo jiné, že se na tu naši kontrarevoluci budou muset stejně

podívat... Odpověděl jsem mu: Pokud přijedete s tanky, budeme nakonec všichni proti vám...“

Možná tato slova jej zařadila na moskevský seznam kontrarevolucionářů, s nimiž se bude v budoucnu účtovat.

Služba vlasti nebyla jen charita

Srpen 1968 mnohé překvapil i vyděsil. Představitelé nových dětských a mládežnických organizací se uchylují doslova do ilegality, ihned však navazují kontakty mezi sebou i s tehdejšími státními a stranickými orgány. Záhy se daří zorganizovat Službu vlasti - dodnes jedinou významnou společnou aktivitu pionýrů a junáků i dalších organizací mládeže. V jejím čele je Jiří Pelikán. „Oficiálně šlo v podobě o charitativní akci“, vzpomíná dnes, „o pomoc těm, kdo ji v pohnutých okupačních dnech potřebovali. K tomu jistě patřila i pomoc při ohrožených žních, na chmelu, ale některé skupiny také zneprjemňovaly život okupantům změnami orientačních tabulí... V jednom případě jsme se ale také dozvěděli, že Sověti jsou připraveni rozstřílet veřejnou manifestaci, svolanou na Václavské náměstí. Jak ji ale odvolat, jak lidi varovat? Vyrázili jsme s mladým novinářem Edou Pergnerem v autě s tlampačem, přidal se k nám i Emil Zátopek - a právě díky němu nám lidé uvěřili a Václavák vyklidili... Když se tam objevili vojáci, připravení rozpoutat krveprolití, nebylo na koho střílet...“

Je i u toho, když mimořádná schůze vedení České rady Pionýra odmítne do budoucna udržovat dosud přátelské styky s pionýrskými organizacemi pěti okupantských zemí.

V listopadu 1968 na Celostátní konferenci Čs. Pionýra Jiří Pelikán odchází z funkce předsedy, v celostátním vedení však ještě zůstává: „Mnozí z nás zvažovali, co dál, co se dá ještě zachránit. Setkal jsem se v té době s Vladimírem Mlynářem, tajemníkem ÚV KSČ. Řekl tehdy, že jak se ukáže, že z toho jara 68 už zachránit nelze nic, odstoupí z funkce i z politiky. Když pak za nějaký čas skutečně odstoupil, bylo to jasné a vzdal jsem se všech funkcí i já.“

Když pak za nějaký čas skutečně odstoupil, bylo to jasné a vzdal jsem se všech funkcí i já.“

Nepochopil, neodvolal...

Normalizace společnosti a souhlas se srpnovou okupací po nástupu Husákovy vedení KSČ v dubnu 1969 měly vypadat jako výsledek vůle převážné většiny československé veřejnosti. Snahou normalizátorů ve vznikajícím Socialistickém svazu mládeže bylo získat i podporu významných osobností pionýrského hnutí, které měly stále značnou morální autoritu. Teď už bývalého pionýrského předsedu J. Pelikána si pozval i předseda ÚV SSM Juraj Varholík.

„Předložil mi dlouhý seznam lidí, včetně členů pionýrských orgánů z minulých let, a chtěl, abych o nich něco napsal - co říkali, jak se chovali, co si o nich myslím... A slíbil, že mi může zařídít funkci vedoucího některé katedry na fakultě nebo něco podobného“, vzpomíná J. Pelikán. „Zeptal jsem se, k čemu je takový seznam a moje vyjádření k těm lidem.“ Varholík tehdy bezelstně odpověděl: „Musíme je zlikvidovat...“ Po prohlášení, že se odmítá na podobné akci podílet, mu řekl Varholík: „V tom případě připišu do toho seznamu i tebe...“

Pelikán přikývl a vbrzku musí opustit pedagogickou fakultu a není sám, kdo ztrácí zaměstnání bez naděje na jiné. Píše dopis Antonínu Himlovi, předsedovi Českého ÚV SSM, ve kterém ho upozorňuje na nenahraditelné ztráty zkušených a vzdělaných

► na republikovém srazu pionýra v červnu 1968

vědeckých a pedagogických pracovníků, nejen v pionýrském hnutí. Himl jej pozve na osobní setkání. Slibuje významné uplatnění s jedinou podmínkou: „Měl bys někam napsat, v čem a jak ses v tom osmašedesátém mylíš...“ Pelikán odmítá a připomene Himlovi, jak on sám 22. srpna 1968 upěl na adresu okupantů: „Co nám to ty kurvy provedly...?“

Významný svazák odvětil: „Jenže já už jsem to pochopil a pochopit bys měl i ty... Nemáš práci a máš přece dcerku, která bude taky jednou chtít na nějaké školy...“ Jenže Pelikán „pochopit“ odmítne i nyní.

Podezřelý živel

Dalších téměř 20 let žije Jiří Pelikán bez stálého zaměstnání. Přežívá s pomocí krátkodobých pracovních smluv. Zoufalá situace spolu s velmi těžkou nemocí vede v 80. letech i k rozpadu jeho manželství. Dávné přátelství s další postiženou pionýrskou rodinou jej přivede i do okruhu spolupracovníků Charty 77. „Pomáhal jsem při rozmnožování, přepisování, roznášení materiálů, ale Chartu jsem nepodepsal. Nechtěl jsem se vzdát možnosti pracovat dál na pedagogickém projektu, který vznikl na začátku 70. let.“ Čtveřice pedagogů z praxe a teoretiků na jedné z pražských středních škol v něm hledala optimální pojetí vzdělávání a výchovy mládeže. „Sledovali jsme dlouhodobě studenty, jejich rodiny, pedagogy, jejich motivace, vývoj, bylo by to složité vysvětlování...“, přiznává J. Pelikán. Snad jeden příklad: V roce 1980 se tým chopil tématu, jak by měl vypadat absolvent školy v roce 1990. Kdo mohl tušit, že všechno bude jinak? Ukázalo se však, že absolventi školy, pracující s poznatky z tohoto projektu, se ihned dokázali uplatnit i v novém společenském prostředí. Absolventi kontrolního vzorku obdobné školy se uplatňovali jen výjimečně.

Ani jemu se však nevyhnula pozornost Státní bezpečnosti. Sledování, pozvánky k „vysvětlení“ toho či onoho setkání, čili výsledky, kde odmítne jakoukoliv spolupráci, za kterou je mu nabízena trvalá pracovní činnost... „Skončilo to vlastně až po roce 1986, se začátkem perestrojky“, konstatuje někdejší pionýrský předseda. A přiznává i osobní zklamání. Ve „své“ složce, vedené STB zjistil, že o jeho chartistických aktivitách „orgány“ informoval někdejší přítel, skoro kamarád právě z bouřlivých pionýrských let 1968 - 9.

Po roce 1989 se Jiří Pelikán vrací k vědecké a pedagogické práci na katedře pedagogiky Filosofické fakulty University Karlovy. Loučíme se, vlastně skoro po 40 letech, a pan docent se usmívá: „Nerad bych, aby moje vzpomínky znamenaly víc, než jen malý doplněk do pionýrské historie. Žádným hrdinou, ale ani obětí, se necítím... Svůj osud jsem si zvolil sám.“

Karel Krtička

Foto autor a jeho archiv

*Dr. Břetislav Hofbauer, CSc., čestný člen Pionýra a stálý spolupracovník Mozaiky zesnul v minulém roce.

Doc. PhDr. Jiří Pelikán, CSc.

V třinácti letech člen skautského oddílu. Později spoluzakladatel jednoho z prvních pionýrských oddílů Junáka. Od roku 1964 předseda komise ÚR PO ČSM pro přípravu vedoucích a od roku 1967 člen předsednictva ÚV ČSM. V březnu 1968, po vyhlášení samostatnosti Pionýra je zvolen předsedou Ústřední rady. Po začátku okupace v srpnu 1968 je v čele Služby vlasti - společné aktivity představitelů několika mládežnických organizací včetně pionýrů a junáků. Krátce po nástupu normalizace se vzdává všech funkcí. Od roku 1989 dodnes se opět věnuje vědecké a pedagogické práci.

Diversity and Inclusion

Čili rozmanitost a inkluze (zahrnutí)

Tato dvě anglická slova nás zanesla na pracovní setkání do centra Londýna. V českém překladu a následném slovosledu působí možná chaoticky a nesrozumitelně, ale smysl semináře byl jasný.

Cílem EFN (European Falcon Network - Evropská síť IFM-SEI) je připravit na evropské úrovni projekt, jak nejlépe začlenit děti s menšími možnostmi, ať už ze společenského, národnostního ale i fyzického hlediska do společnosti našich dětí. Vzniká otázka, jak se tedy postavit před tento problém, jak vytvořit strategii s možností uplatnění pro evropské organizace. A co by mělo být výsledkem?

Rozmanité dětské organizace bez překážek vstupu pro každé dítě. Potlačení všemožných diskriminací a přiblížení skutečnému, modernímu světu a výchova nejen dětí ke společenské toleranci.

Jsmo v samých počátcích přípravy, ale po prvním setkání se stanovily první základní body osnovy projektu :

- prozkoumat a vyhodnotit v rámci Evropské sítě IFM-SEI jaké bariéry vůbec vznikají a které budeme řešit;
- uvědomění samotných členů, proč se takového projektu zúčastnit;
- zvýšit dětskou účast z ostatních odlišných sociálních skupin;
- najít cestu, jak se nejlépe přiblížit a prakticky uskutečnit „proniknutí“ právě těchto lidí s menšími příležitostmi do námi vytvořených skupin;
- závěrem by byl výstup v podobě publikace s mnoha teoretickými, ale hlavně praktickými zkušenostmi a metodami aplikovanými právě v rámci koordinace zúčastněných evropských států

První setkání proběhlo v přítomnosti příjemných lidí se společným cílem vytvořit co nejlepší řešení, s nadšením zapojit se do projektu na evropské úrovni, předat a uskutečnit získané poznatky ve vlastních skupinách a oddílech dalším stejně nadšeným kolegům.

Další setkání se plánuje na leden. Už teď nezbývá nic jiného, než se těšit na ostatní nové mladé členy projektu se záměrem Diversity and Inclusion.

Letík

Již od zahájení úvah o vstupu České republiky do Evropské unie se ozývaly hlasy, zda je to pro ČR výhodné a co tím vlastně získáme.

| text a foto: Jiří Let

I dnes, několik let po vstupu, se někteří lidé ptají:

„K čemu nám je unie, která stále více zasahuje do běžného života země, když z ní nic nemáme?“

Podobná debata se jistě dotýká i neziskového sektoru a i organizací pracujících s dětmi a mládeží. Co tedy může táborník, tanečnice či horolezkyně v EU dokázat a získat?

Mládež a Evropská unie

Mobilita, participace a inter-kulturní dialog

Tato tři slova asi nejjasněji vystihují aktivity mládeže na evropské úrovni. Stejně tak by se těmito slovy daly charakterizovat podpůrné programy či alespoň cíle evropských politik. Obsah činnosti v nich skrytý pomáhá unii jako celku k trvale udržitelné činnosti a láme všemožné bariéry mezi suverénními státy a národy. Spojení těchto cílů není náhodné, je výsledkem dlouhotrvajícího procesu, který běží dodnes a určitě bude pokračovat i do budoucna.

Prvním zmíněným cílem je mobilita mladých lidí. Evropská unie potřebuje získávat ze svých členských států aktivní lidi, kteří budou schopni pracovat i jinde než ve své rodné kotlině. Takoví lidé nepadají z nebe, ale vyrůstají postupným vývojem. Zlomit strach z cesty do „cizí“ země není pro každého zcela jednoduché a vyžaduje to určitý čas.

Podpora mobility je v tomto směru významná díky systému vytváření jednodušších podmínek pro mladé cestovatele, kteří mají vytvořené zázemí, ale i dostatek prostoru pro to, aby z „cizích“ zemí vytvořili země běžně známé a do budoucna byli schopni se v takovém prostředí pohybovat.

Participace jako metoda aktivního zapojení do rozhodovacího procesu a má také dvojí rozměr. Evropské unii přináší soubor názorů mladých lidí na aktuální problémy a podklady pro tvorbu zákonů či vyhlášek. Účastníkům může přinést utřebením osobních názorů, prostor pro seberealizaci a pocit sounáležitosti. Navíc některým lidem pomůže získat schopnost argumentace a schopnost „mít názor“. Ne náhodou se princip participace prosazuje i v Pionýru.

Asi největším, ale i nejsložitějším cílem je inter-kulturní dialog.

Evropská unie je jedním z nejvíce rozmanitých společenství ve světě vůbec. Zahrnuje nespočet národností, náboženství, kulturních zvyklostí a místních obyčejů. To, co je zcela normální v jednom místě, může

být podivné ba naprosto nepřijatelné o dvě stě kilometrů dál. Aby celá unie vydržela pohromadě, je potřeba cíleně a dlouhodobě navazovat dialog mezi jednotlivými kulturami a prohlubovat porozumění i třeba naprosto odlišným zvykům. Navíc tento proces je přitom velmi zajímavý i pro neziskovou organizaci, jelikož inter-kulturní dialog může být i přitažlivým a zajímavým prvkem programu a mnohdy se dá postavit celý program tábora, víkendovky či vzdělávacího semináře právě na tomto motivu.

Evropská unie tedy podporuje mnoho aktivit, a to ve dvou rovinách.

Neziskové organizaci pracující s dětmi a mládeží pomůže, sama něco získá. Jedná se o takový systém vzájemného fungování, kdy se obě strany podporují navzájem. A stejně tak, jak je to s mládeží, tak je tomu s celou zemí. Proto otázka „co nám členství v EU přinese“ není zcela přesná, jelikož systém unie není nastavený na jednostranné výpomoci, ale na společné aktivitě.

Jiří Let

Mezinárodní pionýrský tábor ve Finsku, červenec 2007

Mezinárodní výměnný pobyt je vždy vynikající příležitostí navázat nová přátelství a seznámit se nejen s rozdílnou kulturou a zvyky, ale i s odlišným způsobem běžného života. Účastníkům mezinárodního tábora v zahraničí se nabízí jedinečná možnost poznávat zemi svého pobytu a její obyvatele z pohledu, který se běžnému turistovi otevírá málokdy. A právě tuto možnost jsme dostali i my - v červenci letošního roku jsme prožili mezi finskými pionýry dvanáct dní plných nezapomenutelných zážitků.

Nejen jako turisté

Zodpovědná péče

Náš cíl vyvolával v dětech již dlouho před odjezdem velkou míru zvědavosti, neboť Finsko je pro nás přes obsáhlost informačních zdrojů moderního světa stále zemí poněkud exotickou. Navíc je velký rozdíl poznávat daleké kraje přes obrazovku počítače a pak je skutečně navštívit. Právě osobní kontakt s obyvateli cizí země a jejich kulturou je, jak jsme se o tom mohli sami přesvědčit, tou nejpřínosnější částí mezinárodní výměny.

Vstřícnost a starostlivost finských pionýrských vedoucích nás mile překvapila. Ještě před odletem jsme dostali přesné informace o táborovém programu i dalším aktivitách, které nás budou čekat. Samotný pobyt byl velice dobře zorganizován a díky tomu nedošlo k sebemenším komplikacím, které by nám mohly čas ve Finsku znepříjemnit. Po celou dobu se o nás staral někdo z finských vedoucích, který byl připraven a ochoten nám kdykoli poradit a pomoci.

Táborový program...

Hlavní část našeho pobytu probíhala v mezinárodním pionýrském táboře Ystävyysleiri (Tábor přátelství), který se konal na pohádkovém místě Sammalniemi uprostřed jezerního Finska mezi městy Tampere a Jyväskylä. Kromě naší pětičlenné delegace se jej zúčastnily ještě stejně početné delegace z Maďarska a Ruska a o něco menší skupinka z Estonska. Většinu táborových účastníků tvořily finské děti. Na táboře jsme se prostřednictvím nejruznějších her a dalších aktivit seznamovali s významem hlavního táborového motta „Zdravý a dobrý život“.

Den začínal ranním nástupem a vztyčením státních vlajek všech účastnických zemí za zpěvu Pioneerimarssi (Pionýrského

► nácvik první pomoci

► tradiční finská hra mölkky

pochodu). Dopoledne i odpoledne bylo nabitě množstvím her. Volné chvíle jsme trávili koupáním v jezeře nebo jízdou na lodičkách. Neodmyslitelnou součástí každého večera byla návštěva sauny - většinou elektrické, ale jedno odpoledne jsme měli možnost vyzkoušet i tradiční finskou kouřovou saunu, což byl rozhodně jeden z našich nejsilnějších zážitků.

Vrcholem táborového programu bylo mezinárodní odpoledne - pásmo her, písniček a prezentací účastnických zemí. My jsme přichystali vědomostní soutěž, několik písniček a velké množství obrázků a tak se mohli všichni ostatní alespoň v malé míře seznámit s naší zemí a kulturou, stejně jako my s jejich.

Nové kontakty

Další část pobytu jsme strávili ve finském hlavním městě Helsinkách a dvě poslední noci na velkém pionýrském táboře u Heinolý. I tento kratičký pobyt na jiném místě byl pro nás velkým zážitkem, protože jsme měli možnost poznat, jak ve Finsku vypadá běžný tábor, tj. tábor bez mezinárodní účasti - mezi více než stovkou Finů jsme byli jediní cizinci a navíc hosté s volnou možností programu podle každodenní nabídky.

Po dvanácti krásných dnech se nám z Finska odjíždělo těžko. Každý z nás si s sebou ale odvážel mnoho překrásných zážitků a kontakty na nové přátele - jak z řad Finů, tak i z ostatních zahraničních delegací. Jsme proto rádi, že jsme měli možnost poznat krásnou zemi a její obyvatele i každodenní život z pohledu, jaký by se nám mohl jinak jen těžko kdy naskytnout.

Michal Švec, IV. PS Šumperk

Co se podařilo po půldruhém roce?

Od Poselství 2006 k VI. Výročnímu zasedání 2007

Účastníci Obsahové konference Pionýra Poselství v květnu 2006 jednali o současnosti a budoucnosti Pionýra do roku 2020. Závěry a doporučení jednání schválila i Česká rada Pionýra.

Z Poselství: K VI. výročnímu zasedání Pionýra zpracovat návrh nového znaku Pionýra (sekce doporučuje vlašťovku s názvem); připravit návrhy na konkrétní podobu, rozšířit diskusi o připravovaných návrzích, vysvětlit důvody změny znaku.

Diskuse k návrhům nového znaku probíhala celé uplynulé pololetí. Původní alternativy A - E měly několik nedostatků a setkaly se s důraznou kritikou. Objevily se i zásadní požadavky na zachycení vlasteneckého rozměru znaku i na jednoduchost, která by měla i dětským členům umožnit jeho ztvárnění kresbou apod. Výkonný výbor ČRP se proto obrátil na znalce z Podvýboru pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, z České heraldické společnosti v Praze a odborníky z Asociace užité grafiky a grafického designu. Na základě konzultací s nimi byl připraven definitivní návrh nového znaku Pionýra, který bude předložen i VI. výročnímu zasedání Pionýra ke konečnému rozhodnutí.

Z Poselství: Jako prostředek informování rodičů i nadále pořádat kampaň Opravdu dobrý tábor...

Kampaň Opravdu dobrý tábor

V roce 2007 od 11. 4. do 30. 6. proběhl již třetí ročník. Hlavní myšlenkou projektu je zviditelnění sdružení Pionýr a poskytování informací o tom, jak by měl „opravdu dobrý tábor“ vypadat. Z letošních 402 Pionýrem pořádaných táborů byl do databáze zapojen 221 tábor - tedy cca 55%. O Pionýru se mluvilo v televizi a v rozhlasu, vyšly články v celostátních i regionálních denících, časopisech a objevila se řada odkazů na internetu. Výrazná byla také mediální odezva na velmi navštěvovaném portálu atlas.cz. Z hlediska „kvality“ mediální propagace je možné

označit ODT za úspěch. Pro ročník 2007 byli také charakterističtí noví partneři - především mediální partner atlas.cz a Sdružení obrany spotřebitelů. Dalšími partnery byly Generali pojišťovna a.s., Český rozhlas 1 - Radiožurnál, Integraf Náchod, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Borovice.cz, Prodimo a Arcadia Praha. Lze předpokládat, že naprostá většina dětí, které nejsou členy Pionýra a vyjely s námi pouze na tábor, prožije díky kvalitnímu programu příjemnou část prázdnin. Tento prožitek je ve finále účelné zužitkovat nabídkou pravidelné činnosti ve sdružení.

Z Poselství: Pionýr jako organizace bude známá obsahem své činnosti v široké veřejnosti (barevná organizace)...

Pionýrský Sedmikvítek

Soutěž zahrnuje sedm oblastí: Dětská porta, Divadlo, Clona (film, foto, video), Hudba, Pro Rock, Tance (společenské i folklorní), Výtvarná a rukodělná činnost. Republiková kola v různých místech se těší velké pozornosti dětí i veřejnosti.

Koncert Děti dětem

Letošní ročník byl desátý. Proběhl již tradičně v Kongresovém sále Kongresového

Z Poselství 2006: Není třeba měnit základní cíle či zásady, neboť odpovídají obecně přijímaným a respektovaným lidským hodnotám, není proto třeba měnit v této souvislosti ani dokumenty Pionýra. Výchovná praxe oddílů jim odpovídá....
Z propagačního hlediska a pro pocit sebeuvědomění a pěstování hrdosti považujeme za významnou vlastnost pionýra, aby se nebál říkat, že je pionýr...

centra Praha v sobotu 3. 2. a stejně tradičně pod společnou taktovkou sdružení Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí. Již podesáté se letos na jednom jevišti sešlo téměř 200 mladých umělců ze soutěží Pionýrského Sedmikvítku - otevřené kulturně umělecké soutěže sdružení Pionýr - spolu s profesionálními hosty a bavili plný sál.

Ledová Praha

V VII. ročníku akce Ledová Praha se znovu díky organizátorům ze sdružení Pionýr a z Nadace dětem 3. tisíciletí otevřely brány muzeí, historických památek a dalších zajímavých objektů pro děti z pionýrských oddílů, dětských domovů, domů dětí a mládeže, základních škol i pro rodiny s dětmi, pro něž byla připravena řada zvýhodněných nebo i bezplatných vstupů. Strávit prodloužený víkend aktivně se letos rozhodlo přes 9 000 účastníků, což je v historii Ledové Prahy zatím nejvíc. Pro mimopražské bylo připraveno i ubytování v pražských školách - letos to bylo zhruba 2 400 účastníků. Podobná akce je náročná nejen organizačně a vzhledem k tomu, že vstupenky jsou zdarma, mohla se uskutečnit jen díky velkorysé podpoře partnerů, jimiž byli: Generální pojišťovna a.s. a Dopravní podnik hl. m. Prahy a Italská cukrárna. Mediálními partnery byli: Český rozhlas 1 - Radiožurnál, Informační centrum Borovice.cz, Dětská tisková agentura a Alík - Dětský internet.

Pionýrský ideál „Pomoc“

1 530 380 korun proti rakovině. Přesně tolik vybrali při prodeji měsíčku lékařských pionýrů při celostátní sbírce Ligy proti rakovině ve středu 16. května t. r. v rámci Českého dne proti rakovině, známého i jako „květinový den“. Pionýři se podílejí i na další charitativní akci „Srdčkovém dnu“ a dospělí jsou dárči v akci „Zdravá pionýrská krev“.

Z Poselství: Zorganizovat celorepublikovou soutěž oddílů v časovém horizontu školního roku,

...k případnému setkání oddílů zúčastněných v soutěži využít stávající setkání na celorepublikové i krajské úrovni...

11. Republikové setkání pionýrských oddílů

Do stanového městečka u rybníku Osika v České Kanadě nedaleko jihočeské Nové Bystřice se 8. - 10. 6. sjelo na šest stovek účastníků z 29 pionýrských skupin a oddílů společně se slovenskými hosty z Dětské organizace FÉNIX. Vyvrcholila zde i celoroční hra Mozaiky pro oddíly Signály z vesmíru (SIZVES).

Z Poselství: Během následujícího roku provést inovaci otázek a metodiky tradičních akcí a soutěží v Pionýru...

Stezky

Na zářijovém jednání ČRP se jednalo o změnách v koncepci pionýrských

soutěží a akcí. Ty budou prezentovány na Výročním zasedání Pionýra a budou projednávány a schvalovány na lednovém zasedání České rady Pionýra. Příčin je několik: nízká účast na republikových soutěžích a akcích, v poslední době nastal velký problém se sháněním pořadatelů, místa a cenové dostupnosti, velké finanční náklady, stížnosti od řady pionýrských skupin, že je akcí moc. Všechny tři dosavadní „Stezky“ (Pionýrská, Tábornická a Přírodovědná) se mají sjednotit v jednu, zatím s pracovním názvem Pionýrsko-tábornická stezka. Analýzou bylo zjištěno, že obsah těchto stezek se spolu v 90% překrývá. Přírodovědná stezka je dokonce obsažena v obou stezkách celá.

Z Poselství: Mozaika bude vždy taková, jakou si ji uděláme. Z toho plyne trvalý úkol pro všechny členy Pionýra: přispívat, přispívat, přispívat... Zajistit, aby se spuštěním nového servisu Pionýra byla k dispozici elektronická podoba Mozaiky a zajistilo se upozorňování na ni v horkých novinkách. Větší část obsahu Mozaiky zaměřit na mládež do 26 let, rozšířit obsah o tato témata: aktuality, náměty na činnost, hry (včetně her pro náctileté), rádcovský program... Vytvořit - přepracovat současný grafický koncept Mozaiky s cílem ji zpřehlednit, dát jí jednotný grafický rámec a zvýšit profesionální úroveň sazby. V posledním čísle každého ročníku vytvořit sumář rubrik a témat z celého roku.

Mozaika

Naplnění tohoto úkolu necht' posoudí kriticky hlavně naši stálí čtenáři.

Měsíc rozmyšlení a uvažování

Já vím, že je to poněkud nezvyklé pojmenování pro listopad. Zejména, když ten se obvykle po indiánsku nazývá měsíc bláznů. Jen nechápu, jak na tohle pojmenování indiáni přišli. A vidíte! Už jsme u toho rozmyšlení a uvažování.

Nepůjde však o název měsíce, jako spíše o přemýšlení směřující ke konci kalendářního roku 2007: dárčky k Vánocům, oslava příchodu nového roku, čili Silvestr, nějaké to předsevzetí - ale taky společné vánoční posezení, výprava nebo jiná oddílová akce v posledních dnech roku.

Uvažovat můžete i nad průběhem a závěry VI. výročního zasedání Pionýra a rozmyšlet se nad tím, co přineslo - a hlavně, co přináší do další společné činnosti.

Jo, a ještě poznámka: Zatím mi od vás nedošel - tradičně - ani jeden návrh na pionýrské pojmenování měsíců (viz první číslo Mozaiky-Tržiště). Mejlová adresa zůstává: scifiveta@quick.cz. **Hadži**

Na kus řeči

Od dospěláků často slyšíme nářky, že děti málo čtou. Výjimky, jako je Harry Potter, se opravdu zřídka vyskytnou. Třeba mávnete rukou, proč vůbec číst knihy a časopisy, když máme počítače, video, internet...

Odborníci by vám asi sáhodlouze vysvětlovali, proč je čtení důležité, jaké bohatství se v knihách skrývá, a kdoví co ještě. Jistě, měli by pravdu, ale málokdy se dočkáte rady, jak děti ke čtení přivést. Já bych doporučil zařadit -

aspoň občas - do oddílového programu besedy a soutěže zaměřené právě na to, aby děti knihy do rukou vzaly a četly je. Třeba proto, aby pak malovaly hrdiny nebo scény z knihy, možná i jako komiks. Soutěžit můžete i ve znalostech příběhu (formou kvízu apod.) nebo nějakou hrou připravenou na jeho motivy, dokonce jako divadelní přestavení, které si děti samy připraví. A kdoví, zda se některý příběh nebude hodit jako námět pro oddílovou hru.

Zkusit můžete i osvědčenou besedu se spisovatelem,

zejména pak s tím, který pro děti píše. Že žádného ve svém okolí nemáte? Rada je prostá - obraťte se na Obec spisovatelů ČR a požádejte je o kontakt na Klub spisovatelů pro děti a mládež, jistě vám rádi vyhoví. Takové setkání na kus řeči může být užitečné i pro spisovatele, když mu děti vypoří své názory a přání, například co by chtěly číst.

Knihomol

Kontakt: Obec spisovatelů,
Železná 18, 110 00
Praha 1 (tel.: 224 216 106,
224 234 060/ též fax,
e-mail: obecspis@volny.cz)

Měli byste vědět, že:

Anotace - je krátká charakteristika knihy na knižní záložce, kterou se nakladatelství snaží čtenáře přesvědčit, že právě tento titul nesmí chybět v jeho knihovně.

Ex libris - (z lat. ex = z, liber = kniha) je označení vlastníka knih, obvykle na štítku vlepeném na vnitřní stranu desky knihy (do levého horního rohu). Bývají to i hezká grafická díla, která jsou častým předmětem sběratelství.

Faksimile - je věrná napodobenina rukopisu, obrazu nebo tisku. Nezaměňujte s

Falzifikáty - napodobeninami, které se provádějí stejnými technikami, ale pokoutně.

Legenda - jsou vysvětlivky (též popisky) k ilustraci, obrázku či diagramu. Umožňují též v krátké době prostudovat knihu. (Snad proto je dnes v knihách tak málo ilustrací?)

(Podle publikace Kniha přítel člověka: člověk přítel knihy, LN 1989)

SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©

KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

Robin a Pát'a – Pamětník

Nazdar, přírodo!

Nezapomeňte takhle hezky pozdravit, až vystoupíte z vlaku, autobusu či auta nebo pěšmo dorazíte do ryzí přírody. Však si to zaslouží. Potřebuje nejen naši lásku a obdiv, ale i ochranu, po tom všem, čím ji kazíme, zatěžujeme a hyzdíme.

Zapamatujte si proto několik zásad pro správné chování v přírodě, a neváhejte je připomenout, jak členům vašeho oddílu, tak i dospělákům, kteří se podle nich často nechovají.

1. Nejezděte v přírodě autem ani na kole tam, kde to není dovoleno! Nohy jsou také „dopravní prostředek“!
2. Stanovat můžete jen tam, kde je to dovoleno! A ještě si pamatujte, že stan má stát na rovince, ne v dolíku nebo na samém vrcholku kopce, ani pod větvemi stromů.
3. V lese, ale ani v polích a lukách se nemá křičet nebo dokonce plašit zvěř.
4. Správný turista a táborník také zvěři neubližuje, ať je to malý ptáček nebo vysoká či dokonce mláďata! Zato divokým prasatům se radši zdaleka vyhní!
5. Není správné, a dokonce je to na řadě míst zakázané, odhazovat v přírodě odpadky a jinak ji znečišťovat! Co sis s sebou do přírody přinesl, můžeš zase odnést zpět a řádně zlikvidovat.
6. I když máš svého psa rád, není většinou volně pobíhání dovoleno. Mohl by plašit nebo dokonce honit zvěř a ublížit mláďatům.
7. Je mnoho míst v přírodě, kde je zakázáno chodit mimo vyznačené cesty. Dodržuj tyto zákazy! Platí to leckde i pro sbírání hub a lesních plodin, především na soukromých pozemcích.
8. Je zakázáno trhat chráněné rostliny! Měl bys proto vědět, které to jsou. Rostou především v chráněných oblastech, parcích ap. Netrhej však zbytečně ani běžné luční květiny a polní plodiny.
9. Zakázáno je rozdělování ohně, mimo místa k tomu určená (např. v kempech). I pak je třeba dodržovat zásady jejich umístění a zabezpečení. Často bývá v přírodě zakázáno kouřit, zejména v období zvýšeného sucha. Kuřáci rádi odhazují nedopalky a vznikají pak požáry.
10. A poslední rada, nebo snad příkázání? Dbej pokynů ochránců přírody, nauč se všem zásadám správného chování v přírodě, a neboj se napomenout slušně i ty, kteří na to zapomínají.

Takže, co se naučíš na podzim nebo v zimě, dodržuj pak celý rok!

Helča

Zahrajete si?

Kočka a myš

Děti se posadí těsně k sobě na zem do kruhu a pokrčí nohy tak, aby chodidla zůstala na podlaze. Tunýlkem pod koleno si předávají myšku (vhodný malý předmět). Kočka-hráč stojí uprostřed a snaží se zjistit, kde myška je. Hráče, o němž se kočka domnívá, že myšku má, zavolá jménem. Vyvolaný musí provést rychle kolébku vzad a odkryje tak prostor v podkolení.

Pokud kočka myšku chytla zaujme místo vyvolaného a zapojí se do hry. Pokud se kočka zmýlila, hra pokračuje. Aby se obměnilo více hráčů na místě kočky, můžete stanovit limit pokusů o chycení myšky. Odstupující hráč si zvolí svého nástupce. Sedící hráči mají samozřejmě možnost naznačovat falešné pohyby myšky

Zakryjte terč!

Kdoví, jak tomu letos v zimě bude se sněhem. Až napadne ten první a budou se z něho dobře dělat koule, zahrajte si tuhle jednoducho hru. Potřebujete desky asi tak 60x60cm velké - dřevené, kartónové, zkrátka pevné. Pro každé družstvo (družinu) jednu. Na desky namalujete terčové kruhy o průměru 50cm - třeba uhlem, fixem, aby byly zřetelné.

Úkolem družstev je ze vzdálenosti 5-8 kroků házet sněhovými koulemi tak, aby sníh pokryl terč. Vítězí družstvo, které to dokáže první. Aby soutěž nebyla jednoduchá, můžete při druhém kole házet levou rukou (leváci samozřejmě pravou), nebo zvětšit vzdálenost, terče pověsit do výšky atp.

Očmo

Podle knihy Hry a zábavy pro jiskry a pionýry

Mlsné jazyčky

Býval u nás takový zvyk, že na posezení vždycky každý přinesl něco na zub. Rozhodně ne zubní pastu a kartáček, ale nějakou - převážně - studenou dobrotu, jako pomazánky a saláty. Našinci bez fantazie přinesli jen to, co nakoupili - salámy, sýry, brambůrky. Toho se pak užímal kamarád Bolid, gurmán každým coulem, a začal tvořit s obdivuhodnou fantazií! Míchal, mazal, zdobil - a ještě povídal! Měl obrovskou zásobu vtipů, anekdot, ale i zážitků.

Abych však nezapomněl to hlavní: Kolem donesených pochutin vlastní výroby probíhala taková neoficiální soutěž o nejchutnější či nejzajímavější výrobek. Žádné ceny se neudělovaly, ale i tak býval každý hrdý na to, že získal prvenství.

Zkuste si pro své schůzky zorganizovat podobné soutěže pro „mlsné jazyčky“. Kdo umí, ať přinese svoji dobrotu slanou či sladkou, kdo neumí, ať se rovnou na schůzce pokusí něco vytvořit z přinesených surovin. Hodí se i vánoční a jiné slavnostnější setkání...

Pavla

Co se hodnotilo

Články uveřejněné v tisku, jejich počet, úroveň a zajímavost, nápaditost, vtip.

Webové stránky pionýrských skupin a oddílů, jejich přehlednost, rozsah informací, struktura, nápaditost a originalita prezentace.

Výroční zprávy subjektů sdružení Pionýr, popř. jejich elektronická verze jsou hodnoceny z hlediska grafického zpracování a distribuce, obsahu a dodržení základních pravidel pro tvorbu výroční zprávy.

Propagace Opravdu dobrých táborů. Zde bylo mimořádným zadáním připravit až čtyřminutový šot, který představil některý „Opravdu dobrý tábor“.

Mozaika Pionýra - počet, zajímavost, kvalita a aktuálnost uveřejněných zpráv, fotografií, reportáží, diskusních příspěvků atd. k pionýrské problematice.

Soutěž pokračuje

Soutěž vyhláší každoročně Česká rada Pionýra pro jednotlivce a pro kolektivy pionýrských skupin a oddílů. Jejím cílem je propagace sdružení Pionýr na veřejnosti, to je posílat do novin, časopisů, ale i do rozhlasu a televize (regionální i centrální) zprávy ze života pionýrských oddílů, skupin, center i krajských organizací o pionýrských akcích, táborech apod. či prezentovat sdružení prostřednictvím webových stránek.

Soutěž probíhá vždy od září do září roku následujícího. Podmínkou účasti je, že z přihlášených příspěvků musí být zřejmé, že jde o pionýrskou činnost. Stačí pak zaslat na Ústředí Pionýra výstřižky uveřejněných zpráv (příp. kopie) nalepené na listu papíru, společně s informací kde a kdy byla zpráva uveřejněna. Může to být i uveřejněná fotografie s popisem

obrázku. Pokud jde o zprávu vysílanou v rozhlasu či televizi, je třeba přiložit i audio či video nahrávku, uvést stanici, datum, vysílací čas i stručný obsah. Součástí „příhlášky“ musí být i název kolektivu, jméno a adresa autora.

Pokud redakce zveřejnění příspěvku písemně odmítly, lze nám zaslat jejich písemné zdůvodnění. Stává se, že redakce na „nevyžádané“ příspěvky neodpovídá ani je nevrací, jak bývá uvedeno v tiráži. V tom případě je možné přihlásit do soutěže i kopii příspěvku s uvedením, kam a kdy byl zaslán.

Přihlásit lze i zprávy, reportáže, fotografie atp., které o činnosti vaší skupiny či oddílu pořídila sama redakce novin, časopisu, rozhlasu či televize, její redaktor, reportér, dopisovatel - ať už z vašeho podnětu nebo si vás redakce vybrala sama. red

1. – 2. místo: PS des. St. Roubala, Habartov; 230. PS Záře, Praha

3. místo: PS Sušice

4. místo: PS Zborovice

5. místo: PS Dobřany

Vyhodnocené PS získaly možnost nákupu turistického materiálu dle vlastního výběru v hodnotě:

**1.-2. místo: 14 000,- Kč; 3. místo: 9 000,- Kč;
4. místo: 6 000,- Kč; 5. místo: 3 000,- Kč**

Hrádek u Rokycan

S městským úřadem...

Pátý ročník turnaje v malé kopané „O pohár starosty města“ proběhl v Hrádku v sobotu 29. září 2007. Vyhlásila jej Komise mládeže Městského úřadu a Pionýr Hrádek. Sešlo se 42 děvčat a chlapců od 1. do 9. třídy. Zástupce komise Mgr. Zdeněk Špetka společně s vedoucí skupiny Vlastou Vaskovou rozdělili hráče do 4 družstev. Na zajímavá utkání se v průběhu dopoledne přišel podívat starosta Jaroslav Perlík. Měl radost, že turnaj probíhá, přestože dva dny předem bylo deštivé počasí. S organizací pomáhala omladina, která pracuje jako instruktoři u oddílů.

Po poledni při slavnostním nástupu bylo provedeno vyhodnocení a rozdáno sladkosti všem účastníkům a třem družstvům byly předány nové putovní poháry s fotbalistickou tematikou. O finanční stránku se postaralo město a Pionýr Hrádek.

Odpoledne pro radost

Organizátorem sportovního odpoledne v úterý 9. října 2007 v tělocvičně ZŠ a MŠ byli pionýrští vedoucí z Hrádku, kteří zde připravili tři hodiny sportování pro děti z oddílů i jejich kamarády. Mimo pohybové hry na zahřátí byly na programu vybíjená a odbíjená. Starší kluci stříleli na branku a starší děvčata zkoušela dát co nejvíce košů. Mladší drobtina navíc soutěžila v obratnosti při přenášení míče. V závěru si všichni převzali odměny a zatleskali si.

Ivana a Vlasta Vaskovy

► malí návštěvníci hradu Hartenberg

Habartovské toulky

Habartov

V sobotu 22. září jsme se sešli na akcích Habartovské toulky a Pohádkový les. Každoročně je pořádají habartovští pionýři v čele s Fandou Kováčem ve spolupráci s Klubem českých turistů a Domem dětí.

Start byl tradičně od Domu dětí v Habartově. Za krásného počasí se vydalo na 300 turistů pěšky i na kole na několik tras pochodu.

Ti menší pak vyrazili s rodiči na tříkilometrovou trasu do Pohádkového lesa. Zde na děti čekaly různé soutěže a pohádkové bytosti. Děti si mohly např. zahrát obří Člověče, nezlob se, házet na plechovky, hádat zvířátka, zaskákat si v pytlicích či netradičně si zalýžovat. V cíli na ně čekal pionýrský pes Davídek, kterému musely děti zazpívat písničku a byly odměněny sladkostmi.

Starší účastníci se vydali na různě dlouhé trasy pochodu od 15 do 35 km pěšky či na kole. Trasu si mohl každý zvolit sám, dle chuti i svých možností. Nikdo si ale nenechal ujít malé občerstvení na kontrole na tzv. Cikánském dvoře v Hřebenech. Zde si také mohli všichni upéct buřtíka, či se osvěžit nápoji. Po domluvě s majitelem hradu p. Bedřichem Loosem, bylo možné si prohlédnout i nedalekou zříceninu hradu a zámku Hartenberg a podívat se, jak pokračují práce na její obnově.

V cíli cesty čekaly na všechny, kteří došli či dojezili, hezké diplomy, pohlednice a razítka. Zástupkyně OZP pak změřily všem tlak a hmotnost tuků v těle a seznámily všechny s produkty pojišťovny.

Vladimír Marek

► tradiční opékání vuřtů

Podzimní stezka Polabím

V sobotu 6. října se uskutečnil v Brandýse nad Labem turistický pochod a jízda na kole „Podzimní stezka Polabím“. Pořadatelem byla pionýrská skupina „Střelka“ z Kostelce nad Labem. Tato „Stezka Polabím“ je mladší sestrou „Jarní stezky Polabím“, kterou pořádá KČT Neratovice v dubnu a na jejímž pořádání se naše PS rovněž podílí.

Pochod si získává stále více příznivců, což se projevilo v dosud největším počtu účastníků.

Z hlediska počasí se opakoval scénář loňského roku, kdy jsme sice byli v předpovědích ubezpečováni, že se můžeme těšit na slunečný a teplý víkend, ale nakonec se z toho po slunečné noci vyklubalo oblačné, podmráčené dopoledne a pouze odpoledne se na chvíli ukázalo sluníčko, ale pak se definitivně obloha zatáhla. Ale byli jsme rádi, že nepršelo, jako před týdnem na národní svatováclavské pouti, a že bylo odpoledne poměrně tepleji. Ale i ta změna v očekávaném počasí byla možná důvodem, proč se opět nepodařilo pronikavěji zvýšit počet cykloúčastníků.

Účastníci pochodu a jízdy na kole se rekrutovali z celé řady míst okolí (Brandýs nad Labem, Stará Boleslav, Ovčáry, Kostelec nad Labem, Hlušičky, Kostelní Hlavno, Zárby, Mochov, Dřísy, Neratovice, Libiš, Čelákovice, Měšice, Milovice, Bobrovice, Odolena Voda, Praha). Zvláště chceme vyzdvihnout hojnou účast obou kosteleckých skupin (Střelky a Mladého vodáka) a PS Klub dětí Dobrovice.

Letošní trasy se půl druhé stovce účastníků velmi líbily, zejména ta střední, která ve většině své osmnáctikilometrové délky vedla lesním porostem tzv. „Spálených pecí“ a tzv. „Sudohlaveneckou cestou“ od Lhoty „Na pískách“ až k hájence „Lipka“.

Oproti loňskému roku, kdy si většina „pěšáků“ zvolila střední trasu, dali letošní účastníci přednost nejkratší trase v délce

10 km Brandýs nad Labem - „Probošták“ - hájenka „Lipka“ - Stará Boleslav - Brandýs nad Labem a pouze hrstka statečných si naložila porci 29 km.

Na stanovištích čekala na zúčastněné děti řada překvapení ve formě her a soutěží za sladké odměny a v cíli na „Ostrůvku“ pak na všechny hezké pamětní listy, odznaky pochodu a nabídka triček s emblémem pochodu.

Akce se vydařila a zájemci jsou co nejsrdečněji zváni na jubilejní 5. ročník, který se uskuteční s největší pravděpodobností v sobotu 4. října 2008. Vzhledem k jubilejnímu charakteru příštího ročníku připravuje pořadatel řadu novinek, mj. hvězdicový start, který by umožnil účast většímu počtu účastníků. Jeden ze startů by měl být na okraji Prahy, abychom tak zvýšili možnost účasti pražských PS.

Ing. Jirka Vostřel - „Generál“, vedoucí PS MOV „Střelka“, Kostelec nad Labem

► výprava PS Dobrovice

Sami o sobě

PS Horní Bříza

Na vlastní pěst 2007

Pionýrská skupina Horní Bříza ve spolupráci s Pionýrskou skupinou mladých hasičů z Obory a SDH Horní Bříza uspořádala 14. 10. 2007 desátý ročník branného závodu Na vlastní pěst.

Okolní lesy se staly místem soutěžení 126 jednotlivců z řad dětí, mládeže i dospělých. 42 pořadatelů se staralo o hladký průběh celé soutěže.

Na trase dlouhé 7 km čekalo celkem 21 stanovišť. Rozhodujícím prvkem byl zisk trestných bodů. Kdo získal nejméně bodů, ten se stal vítězem.

Co soutěžící čekali? Střelba ze vzduchovky, foukačky a luku, hod šipkami a granátem na cíl, překonávání svislého, příčného a provazového žebříku, překonání lanových jednoduchých a dvojitých lávek, lanové sítě, jízda na kladce... Nejvíce všechny soutěžící zaskočilo absolvování azimutového úseku, kde bylo nacytáno nejvíce trestných bodů.

V kategorii dětí do 5. třídy ZŠ vyhrál Jakub Šulda, který obdržel pouhé 4 trestné body. V kategorii dětí do 9. třídy vyhrála Simona Nová s 8 trestnými body. V kategorii mládeže a rodičů vyhrál Zbyněk Sonttág se 7 trestnými body. Nejúspěšnější rodinou se stala rodina Hračkařův.

Na závěr připravila polní kuchyně pro všechny gulášovou polévku a čaj. Zároveň si bylo možno opéct na ohni špekáčky. Ve chvílích volna si každý mohl vyzkoušet pohyb na laně ve výšce, které připravil náš lanový specialista Radek Houška.

Ceny věnovala Firma Bonaparte a PS Horní Bříza.

Jaroslav Novák, PS Horní Bříza

Holešov

Zvítězili na Dětské portě

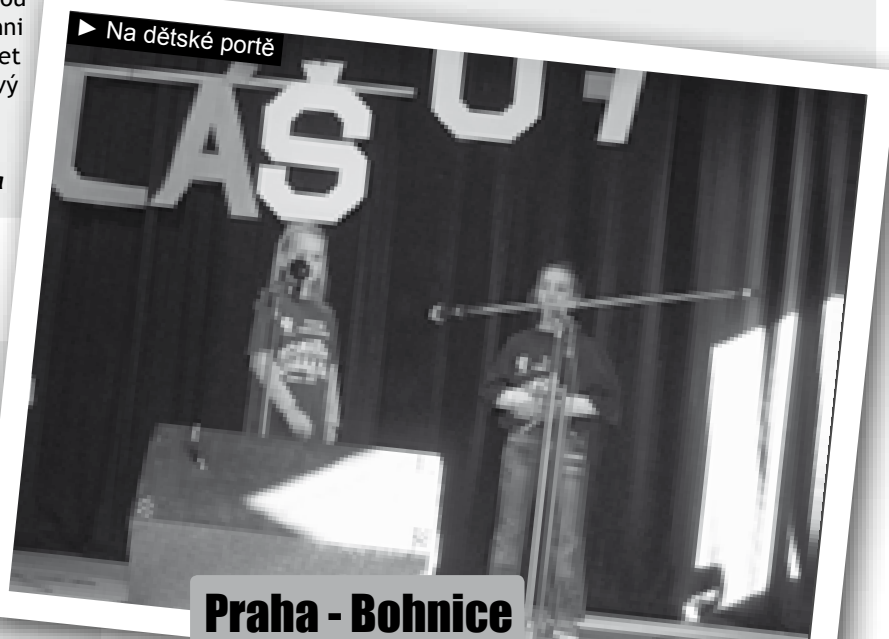
Dne 13. 10. 2007 se členové PS Mirko Očadlíka z Holešova z oddílu „Kamarádi“ zúčastnili již pošesté oblastního kola Dětské porty v Olomouci. Postupová soutěž se konala již tradičně v Domě dětí v Olomouci. Během dne se na podiu vystřídaly různé kategorie od nejmenších dětí až do 26 let.

Náš oddíl byl zapojen celkem ve čtyřech kategoriích a to jako skupina a tři dua. Měli jsme velkou radost, když porota ocenila všechna naše vystoupení.

V kategorii skupina jsme se umístili na prvním místě a v duu Karolína Vaclachová a Aneta Šterbáková místo první, duo Martina Javoříková a Magdalena Kučerková místo první a duo Dagmar Ježková a Lenka Šošolová místo třetí a v diváckém hlasování místo druhé. Tento úspěch nás překvapil, ale také mile potěšil!

Už teď se těšíme na finále do Prahy, kam jsme postoupili. Doufáme, že v Praze se bude naše vystoupení porotě líbit.

Dagmar Ježková, PS Dr. Mirko Očadlíka, Holešov

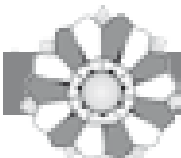

Praha - Bohnice

Setkání po třiceti letech

V pátek 5. října 2007 proběhlo v Divadle Za plotem v areálu PL Bohnice setkání naší skupiny. Sešli jsme se v hojném počtu (který byl předmětem mnoha sázek) a společně oslavili výročí 30 let našeho působení na Bohnickém sídlišti. Zavzpomínali jsme na akce dávno minulé i současné, popovídali s kamarády a dnes již jen přáteli skupiny, kteří mnohdy vážili dlouhou cestu, aby byli opět mezi svými. Příjemnou atmosféru umocnila kapela „Sklerotici z Nové Březové“, která celý večer neúnavně hrála k tanci i poslechu. Výborný gulášek a zlatavý pěvný mok vhodně doplnily setkání a přispěly k uvolněné atmosféře a tak jsme se rozházeli kolem půlnoci ve výborné náladě s přáním dalších společných třicátin!

Markéta, z webu 230. PS Záře, Praha

Literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku je určena pro všechny, kteří chtějí světu ukázat svoji tvorbu a své nadání. Do soutěže se lze zapojit hned v několika kategoriích - próza, poezie, komiks a oddílový (školní) časopis. Tak jako všechny soutěže Sedmikvítku, je i tato určena pro všechny děti - pionýry i „nepionýry“ ve věku do 18 let. Letošní uzávěrka pro zaslání soutěžních příspěvků je 14. prosince.

Ilustrace jsou z další oblasti Sedmikvítku - fotosoutěže Clona z ročníku 2006. Uzávěrka letošního ročníku je 15. - 16. prosince.

Pavla Brodacká, 14 let (Písek)

Bajky od lišky Majky

O želvě, pávu a zajíc

Všechna zvířátka spolu vždy kamarádila. Ale páv a želva byli velcí přátelé. A u nich se odehrává tento příběh.

Tato dvě zvířátka spolu prožívala každý den. Hrála si, dováděla, bavila se a pomáhala si. Po nějaké době se začal páv měnit k horšímu. Byl namyšlenější a namyšlenější. Želva si ničeho nevěšela.

Pak ale nastaly pávovy narozeniny. Želva mu chtěla dát dárek, který byl podle ní hezký. Když mu ho předávala, tak se páv ušklíbl a pověděl jí: „Takový hnusný dárek se pro mě nehodí. Něco jako tohle si prostě urozený páv nemůže vzít. Je to odporné.“ A tak si dárek vzala želva zpátky a běžela pryč. Brečela kvůli tomu, protože jí to bylo líto.

Po nějaké době se to dozvěděl celý zvířecí kraj. Všichni chodili za želvičkou s pomocí. K pávovi však nešel nikdo. Poté se to srovnalo a dlouho se nic nedělo v tom zvířecím kraji.

Ale po delším čase uslyšela želvička někoho vzlykat. Byl to zajíc: „Copak se ti stalo?“ ptala se želva. „Ale, mám dnes narozeniny a nikdo si na mě nevzpomněl“, vyhrkl zajíc a zároveň i jeho slzičky. „Tak počkej tady chvíli“, řekla želvička a řítla se ke svému příbytku. „Tady máš a všechno nejlepší“, popřála zající želvička. Zajíc se div neuskákal, jakou měl radost.

Od té doby jsou zajíc a želva nejlepší přátelé. Vy se ptáte, jak dopadl páv? Ten má od té doby jen smůlu a nikdo ho nemá rád.

Ponaučení: Darovanému koni na zuby nekoukej!

O hadovi, medvědu a myši

V jednom domečku na kraji lesa bydlel medvěd. Ale nevěděl, že tam má nezvaného hosta - myš. Ta si žila v malinké dírc v jídelně. Medvěd si každý den vyšel na vycházku a přinesl si něco k večeři.

„Levá, pravá, levá, pravá, nese se domů večeře. Levá, pravá, levá, pravá, nese se domů večeře“, prozpěvoval si huňáč, když něco ulovil. Vždy si kořist položil na stůl a šel se umýt.

Ale jednoho dne, když se domyl, večeře byla tatam. „Kde je má večeře?“, rozkřičel se. Ale místo večeře našel myši díрку. Natáhl tam svou packu a vytáhl pohublou myšičku. „Ty jsi mi sebrala večeři“, křikl na myšičku. Ta se roztřásla a odpověděla tenounkým hláskem: „Já ti nic neukradla. Já totiž nekradu.“

„Vypadáš, jako bys alespoň měsíc nejedla“, řekl medvěd a podal jí kousek chleba, který měl jako přílohu k večeři.

Když o sobě tyto dva obyvatelé věděli, řekli si, že medvěd bude myšce dávat najíst a ona mu na oplátku bude hlídat baráček. A tak se taky stalo.

„Hmmmmm mňam, mňam, to si dnes zase pochutnám“, říkal si po čase had a proplazil se škvírou mezi parketami do medvědího domku. Ale tentokrát mu to neprošlo. „Medvěde, medvěde, rychle poběž, máš tu zloděje“, křičela myška z plných plic.

Hada tedy čekalo nemilé překvapení. Huňáč ho na měsíc zavřel do tmavé bedny. Tam si měl odpykat svůj zločin.

Ponaučení: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne!

► Eva Jinochová, kategorie mladších, Po ránu

► Eva Jinochová, kategorie mladších, Odpad

Začínáš vést oddíl? A znáš už odpověď na otázku:

Co mám dělat?

To je otázka, kterou nemůžeš řešit, až když před děti staneš jako jejich oddílový vedoucí. Rozhodnutí dělat „oddíláka“ totiž musí být spojeno s jasnou představou, co budeš s dětmi v oddíle dělat. Chceš-li opravdu oddíl vytvořit, rozvíjet a hlavně udržet, musíš mu dát nějaký program a smysl existence. Je jasné, že každá schůzka je souhrnem mnoha různých

činností. Nemělo by však jít o jejich nahodilou volbu. Připravit program pár schůzek možná může být „brnkačka“. Nemálo začínajících vedoucích se však brzy vyčerpá a pokud je činnost oddílu jen skládkou nahodilých činností, brzy se vyčerpá i ona. Proto vážně přemýšlej, co členství ve tvém oddíle dětem dá, čím je obohatí ve srovnání s těmi, kteří se nijak organizovat nechtějí. Odpusť si obecnou proklamaci, že ti přece jde o smysluplné využití volného času dětí. To je jistě pravda, jenomže: Jak vytrvat a neztrácet dech?

Odpověz si:

1. Máš jasnou, jaký program bude mít tvůj oddíl v roce „jedna“ svojí činnosti?
2. Zkus si udělat měsíční plán oddílových schůzek - stačí v bodech.
3. Co řekneš dětem na první schůzce?
4. Máš představu o tom, co všechno chceš děti během jejich členství v oddíle naučit?
5. Napiš si na papír jména svých přátel a známých. Udělej si malý seznam těch, kteří by ti mohli v oddíle nějak pomoci - třeba i jednorázově.

Co je smyslem existence oddílu?

Tvoje budoucí snažení ti usnadňuje přirozená potřeba dětí mít kontakt se svými vrstevníky. V činnosti oddílu to je nutný předpoklad, aby vůbec mohl vzniknout, aby možnost kontaktovat se právě jeho prostřednictvím jevila dětem jako zajímavá. Takovou bude, když děti tvá nabídka nějak získá. Neslibuj, co nemůžeš splnit. Nesnaž se být za každou cenu „atraktivní“ tak, že je budeš lákat k činnostem, pro které nemáš předem zajištěné podmínky (materiální, finanční a prostorové). Pouze stručně naznač, co bude možné v oddíle dělat.

Mladší děti takovým malým výčtem uspokojíš. Starší budou chtít slyšet konkrétnější představu, o co vlastně půjde. Všichni se pak přesvědčí během prvních schůzek, zda šlo o plané sliby, nebo o přitažlivý program.

Co je oddílová filosofie?

Oddílová filosofie je v podstatě jasná představa o tom, co všechno se zde může člen oddílu během několika let naučit, dozvědět. Jak přitažlivě, zajímavě a nenásilně bude taková „oddílová výuka“ probíhat. Z hlediska obsahu činnosti registrujeme tzv. „všestranně zaměřené“ a „zájmové“ oddíly. Volba zájmového zaměření je jednou z možností, jak oddíl získá smysluplný program činnosti. Koncepční, dlouhodobý program může mít propracovaný právě zájmový oddíl. V něm jednotlivé činnosti na sebe navazují a graduji. Členové mají možnost porovnávat úroveň svých znalostí a dovedností nejen uvnitř oddílu, ale prostřednictvím různých soutěží v rámci

skupiny nebo kraje. Zájmově zaměřený oddíl ale může vzniknout a fungovat jenom tehdy, podaří-li se ti zajistit potřebné vybavení. V tom může pomoci pionýrská skupina, rodiče dětí, možná místní úřad, sponzoři. To vše musí být zajištěno už dříve, než oddíl začne fakticky pracovat.

Bude-li tvůj oddíl např. sportovně zaměřený, můžete se každý rok věnovat určitým individuálním i kolektivním sportům, klasickým i netradičním. Uvnitř oddílu mohou běžet soutěže jako liga družin, mistrovství jednotlivců, turnaje družstev, dvojic atd. Obdobně lze postupovat v turistickém oddíle: kde členové mohou postupovat po „žebříčku“ oddílových hodností - např. od pěšáka přes průzkumníka, třeba až po hejtmana. Podobně lze koncipovat činnost vodáckého oddílu, v němž by základ měl tvořit nejspíš plavecký výcvik, technika jízdy na užívaném plavidle, údržba lodi atd. Členové oddílu mohou v průběhu let plnit a získávat oddílové hodnosti: od plavčíka až po kapitána.

Pozor na „odborničení“

Program zájmového oddílu by se však neměl stát pouhým jednostranným „odborničením“. Čas od času je prospěšné si „odskočit“ i k činnostem, které vůbec se základním (nosným) programem nesouvisí. Je to žádoucí zpestření a možnost, jak zabránit stereotypu. Návraty k základům jsou pak přitažlivější, a hlavně zajišťují gradaci oddílové práce, návaznosti jednotlivých činností a tím dávají oddílu a jeho dlouhodobé existenci smysl.

Do zájmového oddílu si můžeš čas od času pozvat spolupracovníky, kteří ti jednorázově pomohou „okořenit“ danou činnost něčím jiným, novým.

Shrnuto do jedné jediné věty se na otázku „Co mám dělat“ dá odpovědět takto: Dělej s dětmi především to, o čem něco víš, co sám umíš, dokážeš, co tě baví a co je možné přenést do činnosti dětského kolektivu.

Připravil Mirek Jalovecký

Kalendář výprav

Výpravy by měly mít svůj dlouhodobý, nejlépe celoroční plán. Oddíl se může dohodnout, že je bude podnikat např. každý poslední víkend v měsíci. Pozor ovšem na státní svátky a „prodloužené“ víkendy. Do kalendáře patří konkrétní datum každé výpravy. Uvítají to i rodiče, kteří si tak naše výpravy mohou zařadit do svých rodinných plánů.

Každá výprava by měla mít uveden cíl, a případně i specifický název (v podstatě tak i program výpravy). Hodí se i potřebné vybavení, zejména pokud se liší od toho obvyklého, a předpokládaná suma peněz, kterou musí každý účastník výpravy zaplatit na dopravu, společné jídlo, vstupné atd. Připravit kalendář výprav dá sice práci, ale můžete tak významně ovlivnit budoucí účast dětí.

Cíle výprav

Každá výprava má nějaký cíl - odněkud někam chceme dojít. Osvědčilo se, když má výprava své zaměření a specifický program, čili, co zajímavého a nového účastníci poznají, s čím se seznámí třeba z hlediska vlastivědného a přírodovědného. Pokaždé se členové oddílu mohou zdokonalovat v nejrozličnějších činnostech souvisejících s pobytem v přírodě. Jednou to může být příprava ohniště a vaření, jindy práce s mapou, orientace v terénu, stavba stanu, poznávání přírody či její ochrany apod. Jednou to může být hrad, zámek, podruhé nejvyšší kopec, jindy nějaké pozoruhodné místo, někdy těch bodů může být i několik.

Trasy výprav

Trasy vybíráme buď podle skutečně dobré vlastní znalosti nebo s pomocí turistické mapy. Tu ostatně potřebujeme vždy. Práce s mapou vyžaduje určité základní znalosti (měřítko, světové strany, mapové značky, barvy, vrstevnice). Zkušenosti vedoucí i instruktoři s tím nebudou mít problém, pro ty začínající si však některé připomeneme.

Nejvhodnější je turistická mapa v měřítku 1: 50 000. To znamená, že 2cm na mapě se rovnají jednomu kilometru v terénu. Sever na mapách bývá zpravidla nahoře, jih dole, západ vlevo a východ vpravo. Zelená barva označuje lesní porosty, modrá vodstvo. Vrstevnice (hnědé klikaté čáry) nám napovídají, jak náročný terén budeme překonávat. Čím je hustota čar větší, tím vyšší „stoupák“.

Mapové značky s vysvětlivkami jsou na každé turistické mapě. Nechceme-li se ale před dětmi ztrapňovat jejich hledáním, ty nejdůležitější bychom měli znát z paměti.

Jde hlavně o různé druhy cest, železniční i autobusové zastávky, místa tábořišť a kempů, kde lze rozdělat oheň,

restaurace a další možnosti občerstvení. Respektovat už v přípravě programů musíme i hranice a území chráněných krajinných oblastí a rezervací. Přitažlivé a zajímavé jsou jistě vždy hrady, zámky i zříceniny, stejně ale mohou zaujmout i přírodní památky a zajímavosti. Pomohou nám i **turistické značené cesty**, naučné stezky a cyklotrasy. **Červeně** jsou značeny atraktivní, náročné a tzv. hřebenové cesty, **modře** významné cesty v kraji, **zeleně** v okrese. **Žlutě** jsou vyznačeny spojovací cesty místního významu.

Pozor ale: Užitečné je používat nejnovější vydání map. Často dochází mnohde k nejrozličnějším změnám. Soukromí vlastníci lesa třeba nechali zlikvidovat turistické značky, restaurace s občerstvením, plánovaným na trase, mohla zbankrotovat bez náhrady, ekologové někde našli významný chráněný druh živočichů či rostlin, kvůli nimž tam zakázali vstup, zákazy vstupu se objevují i po různých kalamitách (a to už na žádné mapě nenajdeme), atd.

Jak na CETEH (3) – o dramatické stavbě

Minule jsme si připomenuli, že úspěšná dlouhodobá oddílová či táborová hra se v mnohém podobá dobrému televiznímu seriálu. Seriály i jejich epizody nejčastěji vycházejí z aristotelovské stavby dramatu. Tu lze aplikovat i na naše dlouhodobé hry. Průběh klasického dramatu, ale i komedie obsahují vlastně i neorganizované dětské hry.

Hra u Aristotela začíná tzv. **prologem**, v němž „někdo“ - vypravěč, vedoucí, organizátor - uvádí účastníky do hry, vysvětluje námět a pravidla.

Následuje **expozice**, čili aktivizující a přitažlivý úvod hry (v oddíle např. první velká víkendová výprava). Zde se objeví hlavní jednající postavy (herní role), jejich vztahy a prostředí v němž se pohybují. (Např. *Robinsonův ostrov*, *Narnie*, *Harry Potter a jeho kamarádi*, *husitský houf* a *jeho hejtmané*...)

Nastává **kolize** - první střetnutí protikladných sil Dobra a Zla (četníci a zloději, Robinson a piráti, indiáni a bandité apod.). V CETEH a dlouhodobých hrách tomu slouží výlety, výpravy, soutěže, bojovky, zaměřené na základní děj a motiv hry. Opatrně zacházejme s motivačně nesouvisejícími aktivitami. Ty mohou v podstatě „velkou“ hru i zkazit.

Ze střetnutí protikladných sil Dobra a Zla narůstá **krize**. Konflikt vrcholí v bojovkách, poznávací činnosti, průzkumech, soutěžích, ale není vyřešen. Události oddílového života musí vést k napětí, co bude dál, jak se konflikt vyřeší.

Pak nastává obrat v ději, **peripetie**, objeví se překvapující prvek, obtížná překážka, k jejímuž zdolání je třeba napnout duševní i fyzické síly, nová záhadná herní postava. V praxi táborové putování, bojovka či sportovní soutěže s jiným táborem, zkrátka něco adrenalinového.

Vyřešení a konec konfliktu nazval Aristoteles v dávných tragediích **katastrofou**. Ta v našich hrách nesmí být pro nikoho tragická. Bývá to zpravidla závěrečný táborový závod nebo soutěž družin v tom, co bylo obsahem hry a co navazuje na daný motiv.

Vyvrchlením celého děje hry je tzv. **katarze**, čili duševní (a proč ne i fyzické) „očištění“ účastníků a hrdinů děje - vlastně tedy ocenění úsilí jednotlivých postav i herních týmů. Třeba společné shromáždění, závěrečný táborák, udělování cen, odznaků a znaků, směřující k pocitům všeobecné spokojenosti. **Děj (podle Aristotela)** definitivně končí odchodem sboru (**exodus**). Pro nás v celoroční hře i v CETEH - tedy koncem tábora.

Mirek a Krtek

Na české turné vyrazil švýcarský odhalovatel světových záhad Erich von Däniken. V závěsu za ním přicestují patrně i jeho oblíbení UFOni. Takže pozor!

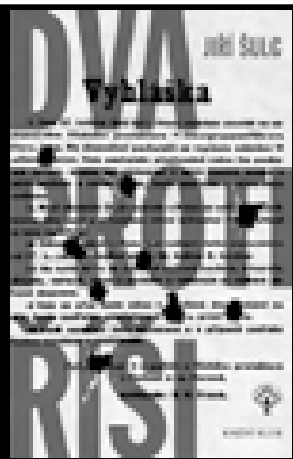
► Jan Kubiš

► Josef Gabčík

pohřbili ostatky Jozefa Gabčíka a Jana Kubiše, hrdinů, kteří provedli atentát na Heydricha. Patrně se konečně dočkáme i jejich pomníku. Jejich čin připomíná i nová kniha Jiřího Šulce „Dva proti říši“ - výborné počteníčko...

Po ročním bádání experti Vojenského historického ústavu přesně určili dva anonymní hroby na pražském hřbitově v Ďáblicích, do nichž nacisté svého času

• Nobelovu cenu za fyziku dostal Peter Grünberg, vědec narozený v Plzni, odkud byl jako šestiletý v roce 1946 při násilném kolektivním účtování Čechů s jejich německými spoluobčany vyhnán s celou rodinou do Německa.

• K listopadu patří: básník, prozaik, divadelní i televizní režisér a pedagog František Listopad převzal v říjnu v osvěceném kostele svatě Anny Cenu Jaroslava Seiferta. Udělila mu ji Nadace Charty 77. Autor, vlastním jménem Jiří Synek, který si pseudonym zvolil podle měsíce svého narození, žije od konce 40. let v zahraničí. Publikuje tam pod pseudonymem Jorge Listopad.

• Kdyby se americká herečka Julia Robertsová stala veteriničkou, jak původně plánovala, prožila by zřejmě klidnější život. Asi by ale nevydělala tolik peněz a určité by nebyla tak slavná. Diváci by zase byli ochuzeni o její osobnost ve filmech Pretty Woman, Notting Hill či Erin Brockovich a nejvyšší příčky na žebříčcích nejlépe placené a nejpopulárnější herečky či nejkrásnější ženy by zaplnilo jiné jméno. Její úsměv „od ucha k uchu“ by však nikdo nahradit nedokázal. V neděli 28. října oslavila držitelka Oscara, tři Zlatých glóbů, ale také trojnásobná maminka své čtyřicátiny.

Podivný vývoj zaznamenávají názory pražského primátora Pavla Béma, který nyní nepodporuje stavbu architekta Jana Kaplického na Letné. Zajímavá tedy začíná být jeho (ne)účast v hodnotící komisi, která stavbu podpořila. Nyní si pan primátor udělal více času se problematice věnovat.

Václav Havel se originálně pomstil pražskému magistrátu za rozhodnutí odsunout Kaplického knihovnu z Letné: „Zdá se mi prostě, že pražský magistrát nemá vkus, a jsem proto proti pořádání olympiády v Praze.“

• Sir Nicholas G. Winton byl v říjnu v Praze. Ve svých 30 letech zachránil 669 židovských českých dětí před téměř jistou smrtí v koncentracích nacistického Německa. Pouze náhoda tento čin skromného muže odhalila až v roce 1988. Úžasný pán na otázku MF DNES „A co smrti, té se nebojíte?“ odpověděl: „Vy byste chtěli filosofickou odpověď, že jo?

Nemám, ale řeknu vám to hezky sprostě: Nikdy se nedá chtát proti větru... A mějte se dobře.“

• Když se zhroutilo carské impérium, dostal se k moci revolucí Vladimír Iljič Lenin. Rok 1917 se chýlil ke konci. Za svůj vzestup a triumf vděčili Leninovi bolševici paradoxně v nemalé míře zemi, se kterou ved-

V roce 1907 dostal Nobelovu cenu Rudyard Kypling a v roce 1957 Albert Camus (čti Kamy). Byli úplně jiní, jinak psali, jinak mysleli, ale jedno měli společné: oba se narodili v koloniích. Kypling v Bombaji a Camus v Alžíru. Camus kdysi napsal: „Uznal jsem, že někteří lidé jsou větší a opravdovější než jiní. A že tvoří neviditelně viditelné společenství, pro které stojí za to žít.“ Nebo také: „Kdo nic nedává, nic nemá. Největší neštěstí není nebýt milován, nýbrž nemilovat.“

► Albert Camus

► Ernesto a Fidel

V říjnu 1967 byl v bolivijských horách zabit Ernesto Che Guevara. Argentinský revolucionář se čtyřicet let po smrti stal světcem chudých i reklamní tváří přesycených. Psal se rok 2001, zbožní farmáři nesli v průvodu nezbytný obraz Panny Marie Guadelupské, uctívané patronky Mexika. Hned vedle obrazu Marie, matky Ježíšovy, však s nespokojenými rolníky putoval i velký, výrazný portrét Ernesta Che Guevary. Pomocníka utlačovaných. K jeho neformálnímu povýšení do křesťanského panteonu pomohlo hned několik

událostí: byl popraven, což lze chápat jako mučednictví; hovořil o sociální rovnosti, což do značné míry konvenuje katolickému pojetí. Obětoval život myšlence, byť kontroverzní.

Z Ústředí Pionýra

- Mozaika Pionýra se stala veřejně přístupnou všem zájemcům i na veřejném webu Pionýra. Mohou si ji tak přečíst i mnozí instruktoři, kteří si nám občas stěžovali, že se k ní ve svých oddílech a skupinách nějak nemohou dostat. Může zajímat i starší bystré děti a určitě rodiče, kteří chtějí vědět víc o sdružení, v němž tráví svůj volný čas jejich děti.
- Blížící se Výroční zasedání Pionýra v posledních dnech vzbuzuje v prostorách ústředí někdy pocity, že vážně není čas na nějaké vysedávání a poklidné přemýšlení. Plné ruce práce mají v těchto dnech i naši pomocníci - brigádníci, jinak studenti z různých škol a také vedoucí hlavně z pražských pionýrských skupin.
- Provozní slepota opět zasáhla náš tříčlenný redakční tým Mozaiky. V minulém čísle jsme vypustili do světa i na pionýrský web na desáté stránce parádní hrubici přímo v titulku reportáže o mistrovství světa v plachtění. Za to mistrovství se proto omlouváme a prosíme, abyste nás při nejbližších setkáních nebili, neboť pak bychom už možná nebyli.

la jejich vlast válku. V plánu Rusko revolucionizovat a rozložit zevnitř poskytl vilémovské Německo bolševikům desítky milionů zlatých marek. Berlín vsadil na rudého koně. Letos v listopadu uplyne 90 let od této „říjnové“ události.

• Pátek třináctého, ustálené rčení, nevěstí nic dobrého, vzniklo před sedmi sty lety. Tehdy, v pátek 13. 10. 1307, francouzský král Filip IV. Sličný zahájil zatýkání templářů - rytířského řádu, jehož osudy vzrušují historiky dodnes. Poté byli templáři nalezenci mučeni a nuceni k doznání ke smyšlenému kacířství a následně byli mnozí z nich včetně posledního velmistra Jakuba de Molay upáleni. Nedávno byly ve vatikánských archívech nalezeny dokumenty, ze kterých mimo jiné vyplývá, že papež Kliment V. templáře zprostil obvinění z kacířství. Právě nyní se chystá Vatikán na základě nově objevených dokumentů zbavit templáře části obvinění, kvůli němuž členové řádu na začátku 14. století umírali na hranici.

Pionýr v Představenstvu ČRDM

18. 10. 2007 jednalo 27. Valné shromáždění České rady dětí a mládeže. Po tradičním zdržení sestavením mandátové komise, do které (také celkem tradičně) navrhl zástupce Junák a Pionýr a poté se čekalo, kdo třetí se uvolí, jsme mohli začít.

Pro naše sdružení nejzásadnějším bodem jednání, který přišel brzy po zahájení, byl návrh na rozšíření Představenstva ČRDM. Novým členem se stal Jiří Let ze 230. pionýrské skupiny Záře. V představenstvu se chce věnovat především zahraničí, které má koneckonců na starost i na Ústředí Pionýra. Posledním Pionýrem v Představenstvu ČRDM byl Ing. Lee Louda ze 147. PS Galaxie, který z této funkce odstoupil na jaře roku 2005.

Ještě zásadnější pro celou Českou radu dětí a mládeže bylo oznámení předsedy Pavla Trantiny (Junák - svaz skautů a skautek ČR), který nastupuje na Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy jako ředitel Odboru pro záležitosti Evropské unie. V souvislosti s možným vznikem střetu zájmů se rozhodl odstoupit z funkce předsedy ČRDM a vyzval členská sdružení, aby do jara nominovala možné kandidáty na jeho nástupce.

Jednání i dál pokračovalo věcně a produktivně, do značné míry díky aktivní účasti delegátů sdružení. Několik projednávaných bodů bylo začleněno do programu na návrh Pionýra. Náš pilný návrh na zařazení pravidelného bodu jednání VS ČRDM - informování o stavu finančního majetku - byl doplněn protinávrhem Junáka, oba návrhy se nakonec propojily a vznikl tak v podstatě společný návrh. Zástupci krajských rad dětí a mládeže oznámili vznik pracovní skupiny, jejímž cílem je podpora činnosti ostatních krajských rad, které nezačaly v několika případech skutečně fungovat.

Vyslechli jsme i řadu informací o dořešení problematiky DPH, činnosti a v několika případech i nečinnosti pracovních skupin, o rekonstrukci účetnictví a hledání nástupce za účetní, která ukončila činnost, a další. Plné znění zápisu / usnesení si můžete přečíst na www.crdm.cz.

Jakub

Napsali o vzdělání

Právo 25. 9. a Novinky.cz 24. 9. 2007

Osobnosti varují, aby se Češi nestali jen levnou pracovní silou.

Stovka českých osobností podepsala výzvu varující před poklesem úrovně vzdělanosti. Podle vědců a pedagogů se na řadě škol soustavně snižují požadavky na znalosti a dovednosti. Pokud se český národ nechce stát levnou a podřadnou pracovní silou, musí se vzdělávat a rozvíjet znalosti a dovednosti, uvádí se ve výzvě, kterou mezi podepsali například Jiří Grygar, Josef Škvorecký či Tomáš Halík.

PRAHA - „Absolventi základních, středních i vysokých škol mají dnes podstatně horší všeobecný rozhled než generace jejich rodičů,“ píše se v textu, který sestavil Jindřich Bečvář z Matematicko-fyzikální fakulty Karlovy univerzity, na jejichž stránkách byla zveřejněna.

Výzvu podepsali například historik Zdeněk Beneš, psychiatr Jan Cimický, astrofyzik Jiří Grygar, teolog Tomáš Halík, informatik Ivan Havel, lékař Josef Koutecký, lingvista Petr Pitřha, filozof Jan Sokol, socioložka Jiřina Šiklová, spisovatel Josef Škvorecký a herci Petr Kostka, Viktor Preis a Ilja Racek.

Žáci a studenti jsou prý stále méně ochotni a také schopni porozumět světu. „Výrazně poklesla chuť pochopit přírodovědné i společenské jevy, vyznat se v historii, literatuře a výtvarném umění,“ uvádí se ve výzvě. Mnozí maturanti prý mají problémy s vyjadřováním i pravopisem, početními úkony, nejsou schopni porozumět textu a neznají základní historická fakta.

Nedostatky vidí i prezident Klaus

Menší důraz na vědomosti přinesl nový školský zákon. Základní školy tento školní rok oficiálně zahájily vzdělávání v souladu s reformou, která by jim měla přinést více prostoru k výuce podle uvážení vedení, pedagogů, zřizovatelů a rodičů žáků. Smyslem reformy je pomáhat žákům utvářet si praktické životní dovednosti, naučit se komunikovat a řešit problémy.

Drobnou kritiku reformy pronesl v projevech ve dvou školách v první školní den prezident Václav Klaus. „Bylo by nerozumné učit děti komunikovat, a ty by přitom neuměly malou násobilkou. Kalkulačka vám ukáže výsledek, ale důležité je vědět, jak se k němu dobrat,“ řekl Klaus.

Podle signatářů výzvy vede nedostatečná vzdělanost a malý všeobecný přehled „k degradaci populace na nemyslicí dav spotřebitelů všeho možného i nemožného, vytváří živnou půdu pro nejružnější podvodníky, extremisty, je zdrojem ignorance a agresivity vůči lidem i přírodě“.

Zahájil 15. ročník ankety Zlatý Ámos

V neděli 14. října v Praze na Žofíně v rámci koncertu Zpíváme pro radost slavnostně odstartoval nový ročník ankety o nejoblíbenějšího učitele České republiky Zlatý Ámos 2007/2008.

Je to opět příležitost pro žáky a studenty základních a středních škol ohodnotit své pedagogy. Pravidla ankety Zlatý Ámos jsou už od prvního ročníku stejná. Do přihlášky je třeba napsat stručnou charakteristiku navrhovaného kandidáta, popsat jednu příhodu s ním prožitou a připojit podpisy

sta osob, které s přihláškou souhlasí. To všechno do 31. prosince 2007 poslat na adresu Klub Domino, Dětská tisková agentura, Na Nivách 314, 141 00 Praha 4. Formulář přihlášky i další informace jsou k dispozici na www.zlatyamos.cz. Na této internetové adrese také organizátoři všechny přijaté přihlášky zveřejňují.

V lednu a únoru 2008 proběhnou regionální kola ankety. V nich budou žáci a studenti své návrhy obhajovat. Na začátek března je připraveno semifinále, ve kterém se prezentují navržené učitelé. Veřejné finále ankety se uskuteční v Praze na Den učitelů 28. března 2008. Slavnostní korunovace nového Zlatého Ámose proběhne na Kantorském báli v sobotu 29. března 2008.

Záštitu nad 15. ročníkem ankety Zlatý Ámos přijali: Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu PSP ČR, MŠMT ČR, hejtmani všech krajů ČR a hlavní město Praha.

► Zlatý Ámos 2007 Ivan Sedlák

Ledová PRAHA

Pionýr — 1. - 3. únor 2008

Pro děti, dětské domovy i pro rodiny s dětmi, zkrátka pro ty, kteří se o pololetních prázdninách (1. - 3. 2. 2008) chtějí pobavit a rozšířit své vědomosti o pražských kulturních památkách, nabízí Pionýr ve spolupráci s Nadací Dětem 3. tisíciletí již poosmé akci s názvem „Ledová Praha“.

Naším tradičním partnerem je Generali Pojišťovna a.s., hlavním mediálním partnerem Český rozhlas 1 - Radiožurnál. V minulém roce se této akci zúčastnilo přibližně 8 000 dětí z celé republiky. Každoročně také stoupá počet dětí z dětských domovů, pro které je to často jediná možnost, jak navštívit Prahu.

Akci pořádáme ve spolupráci s řadou dalších institucí.

Co je připraveno?

Jednotná vstupenka (slevenka), která vám otevře dveře do muzeí (Národní či Židovské, Muzeum voskových figurín) a dalších institucí (Pražský hrad, Strahovská knihovna, Botanická zahrada UK, Petřín, Žižkovská věž, Mořský svět, bobová dráha).

Všechna tato místa můžete navštívit zdarma nebo za symbolickou cenu.

Předpokládáme rovněž rozšíření nabídky o divadelní, případně filmové představení.

Pro přihlášené mimopražské kolektivy dětí

bude zajištěno ubytování v pražských školách (na vlastní karimatce a ve vlastním spacáku) a dále zlevněné jízdné - „placka“ na MHD. Snažíme se zajistit jedno teplé jídlo - sobotní oběd v centru Prahy (vzhledem k předem

stanovenému množství obědů mají přednost kolektivy z dětských domovů).

Orientační ceny: ubytování - 100,- Kč, jízdné - cca 40,- Kč, oběd - 40,- Kč

Spolupracující instituce:

Národní muzeum - historické a přírodovědné sbírky, knihovna Národního muzea.

Pražský hrad.

Náprstkovo muzeum; Musaion; Muzeum Antonína Dvořáka; Muzeum Bedřicha Smetany. Expozice historických lékáren; Muzeum Policie ČR; Poštovní muzeum.

Židovské muzeum - Maislova synagoga, Španělská synagoga, Klausova synagoga, Starý židovský hřbitov, Obřadní síň.

Národní galerie; Muzeum miniatur; Wax Museum Prague; Botanická zahrada UK.

Objekty spravované Pražskou informační službou: Staroměstská radnice; Bludiště na Petříně; Rozhledna na Petříně.

Žižkovská věž; Mořský svět; Bobová dráha.

Nabídku se snažíme dále rozšiřovat.

Podrobnější informace a aktuální nabídku naleznete od konce října na internetových stránkách:

www.pionyr.cz, www.ledovapraha.cz.

Pionýr - občanské sdružení dětí a mládeže

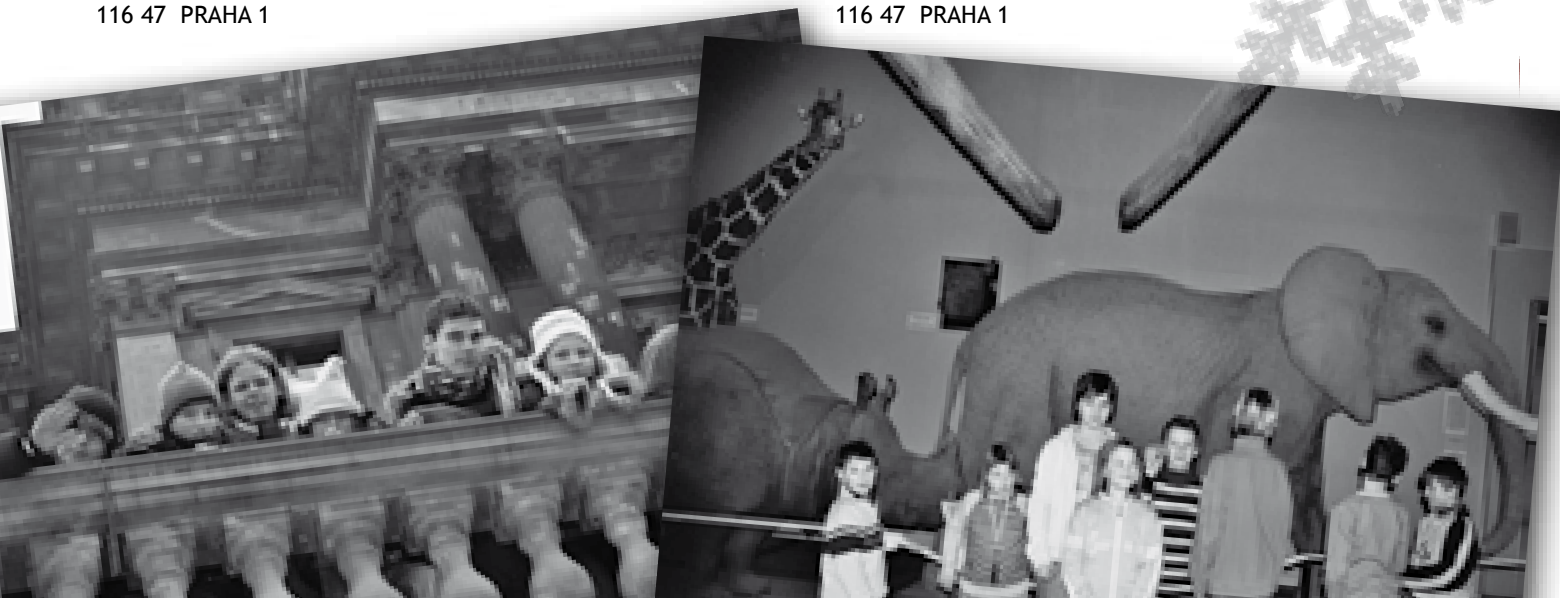
Senovážné nám. 977/24

116 47 PRAHA 1

Nadace Dětem 3. tisíciletí

Senovážné nám. 977/24

116 47 PRAHA 1

JE TI TEPLLO, DĚVENKO?

Se mnou na výpravu

modrá větrovka, nenápadný typ pro otrlé
táborníky – 380,- Kč, barva modrá

Zima tu brzy bude v plné síle a všichni se budeme potřebovat zahřát. Zajímavou možností nejen na pionýrské výpravy je modrá zimní bunda s odepínacími rukávy. Je ve velikostech XS/S, M/L, XL/XXL, XXXL za jednotnou cenu 800,- Kč. V naší nabídce jsou také dvě bundy do teplejšího počasí. Větrovka v tmavě modré barvě ve velikostech XS/S, M/L, XL/XXL, XXXL za 380,- Kč a větrovka v praktické kapsičce a se sítkou uvnitř v tmavě modré, světle modré a červené barvě ve velikostech M, L, XL, XXL za 640,- Kč. Všechny bundy mají v límci ukrytou kapuci a nápis Pionýr na hrudi.

Zaujala-li vás tato nabídka, obraťte se na Ústředí Pionýra nebo na e-mail propagace@pionyr.cz.

Já chci na kolo

větrovka se sítkou a kapsičkou, fááákt
vymakanej model – 640,- Kč, barva červená

Mě si vemte, až bude zima

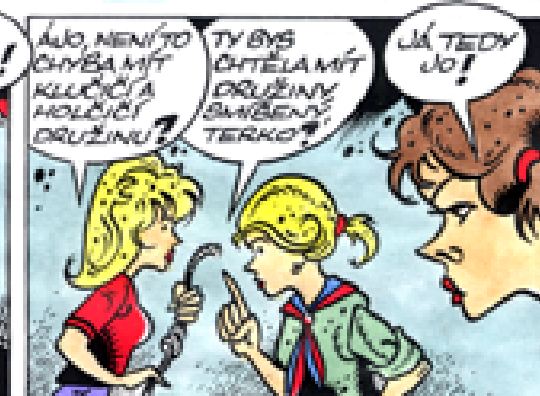
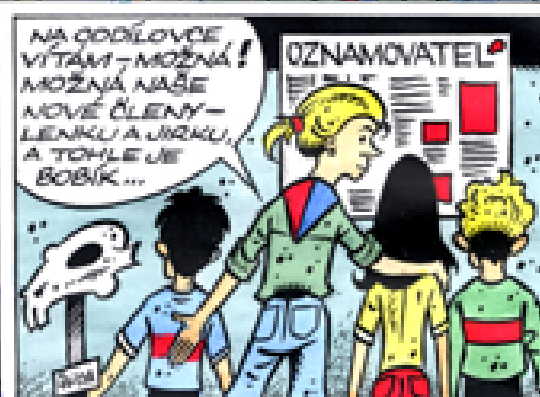
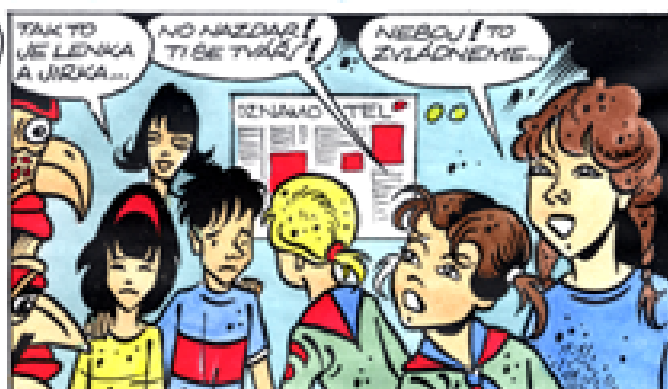
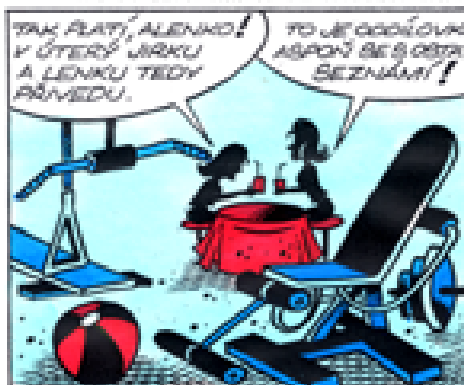
zimní větrovka, když nikde tak jen v ní je tep-
loučko a heboučko – 800,- Kč, barva modrá

SILNÁ PĚTKA

NOVÁČCI Pionýrský oddíl Lvičata se různými způsoby pokouší získat nové členy. Snaží se i nové vedení, kterému oddíl svěřil bývalý vedoucí Olda.

NÁVĚT: KAREL KRTOČKA ©
SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

A co vy? Jakému složení družin dáváte přednost?